

Lagrådsremiss

Kompletterande bestämmelser till EU-förordningar om kemikalier och avfall

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 23 april 2026

Johan Britz

Anna Cedrum
(Klimat- och näringslivsdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås ändringar som syftar till att komplettera EU-förordningen om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar (CLP-förordningen), den nya EU-förordningen om avfallstransporter och den nya EU-förordningen om förpackningar.

Det föreslås att överträdelser av nya krav i CLP-förordningen ska bli straffbelagda. Det ska vara straffbart att via en påfyllningsstation tillhandahålla farliga ämnen och blandningar utan att ämnet eller blandningen får tillhandahållas via en påfyllningsstation eller utan att påfyllda kollin uppfyller märknings- och förpackningskraven. Det ska också vara straffbart att bryta mot bestämmelser som reglerar tillhandahållande av märkningsuppgifter på annat sätt än genom att märka ämnen och blandningar.

Dessutom föreslås det att en tillsynsmyndighet ska ges möjlighet att omhänderta eller hålla kvar avfall om det behövs på grund av förbud i den nya EU-förordningen om avfallstransporter eller förelägganden som har beslutats med anledning av förordningen.

Det föreslås även att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om undantag från skyldigheter i den nya EU-förordningen om förpackningar att vidta avfallsförebyggande åtgärder och om att andra aktörer än producenter ska ta ut en pantavgift vid försäljningsstället.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2027.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Förslag till lag om ändring i miljöbalken	5
3	Ärendet och dess beredning	13
4	Hänvisningar till EU-förordningarna	14
5	Kompletterande straffbestämmelser till CLP-förordningen.....	15
5.1	Regleringen på EU-nivå av klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar	15
5.2	Förbud mot att tillhandahålla vissa farliga ämnen och blandningar via påfyllningsstationer.....	16
5.3	Krav på att kollin som fyllts på via en påfyllningsstation uppfyller förpackningskraven	17
5.4	Krav på att tillhandahålla märkningsuppgifter på annat sätt än genom märkning	19
5.5	Krav på att kollin som fyllts på via en påfyllningsstation uppfyller märkningskraven	22
6	Kompletterande bestämmelser till den nya EU-förordningen om avfallstransporter	23
7	Kompletterande bestämmelser till EU-förordningen om förpackningar	24
8	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	26
9	Konsekvenser	28
9.1	Problemet och den förändring som eftersträvas	28
9.2	Effekter om någon reglering inte kommer till stånd.....	29
9.3	Alternativa lösningar	30
9.4	Berörda aktörer.....	30
9.5	Konsekvenser för offentliga aktörer	31
9.6	Konsekvenser för näringsidkare	32
9.7	Konsekvenser för miljön	33
10	Författningskommentar.....	34
Bilaga 1	Sammanfattning av rapporten Förslag till författningsändringar till följd av revideringen av EU:s avfallstransportförordning i relevanta delar.....	42
Bilaga 2	Rapportens lagförslag i relevanta delar	43
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	44
Bilaga 4	Sammanfattning av rapporten Regeringsuppdrag om den reviderade CLP-förordningen	45
Bilaga 5	Rapportens lagförslag i relevanta delar	46
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna	51
Bilaga 7	Sammanfattning av rapporten Förslag till komplettering av EU:s förpackningsförordning i svensk rätt.....	52

Bilaga 8	Rapportens lagförslag	53
Bilaga 9	Förteckning över remissinstanserna	54

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i miljöbalken.

2 Förslag till lag om ändring i miljöbalken

Härigenom föreskrivs i fråga om miljöbalken

dels att 26 kap. 13 b § och 29 kap. 3, 4 och 6 §§ ska ha följande lydelse, dels att det ska införas en ny paragraf, 15 kap. 51 a §, av följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2025/26:108 *Föreslagen lydelse*

15 kap.

51 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. undantag från en skyldighet att vidta avfallsförebyggande åtgärder i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/40 av den 19 december 2024 om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG, och

2. en skyldighet för andra än producenter att ta ut en pantavgift enligt artikel 50.2 i förordning (EU) 2025/40.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 kap.

13 b §¹

Tillsynsmyndigheten får besluta att hålla kvar eller omhändertara avfall, om det behövs för att säkerställa att ett förbud i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall följs eller att ett föreläggande som beslutats med anledning av förordningen följs.

Tillsynsmyndigheten får besluta att hålla kvar eller omhändertara avfall, om det behövs för att säkerställa att ett förbud i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1157 av den 11 april 2024 om transport av avfall, om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056 och om upphävande av förordning (EG) nr 1013/2006 följs eller att ett föreläggande som har beslutats med anledning av förordningen följs.

¹ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2022:1100.

29 kap.

3 §²

För *miljöfarlig kemikaliehantering* döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet tar befattning med en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara som innehåller eller har behandlats med en kemisk produkt utan att vidta de skyddsåtgärder, produktval eller försiktighetsmått i övrigt som behövs på grund av produktens, organismens eller varans inneboende egenskaper och genom denna underlåtenhet orsakar eller riskerar att orsaka skada på människor eller i miljön.

För miljöfarlig kemikaliehantering döms även den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. bryter mot ett förbud att sprida bekämpningsmedel enligt 14 kap. 7 §,

2. bryter mot ett förbud eller en föreskrift om en skyddsåtgärd, ett produktval eller ett annat försiktighetsmått som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap.,

3. på marknaden släpper ut ett tvätt- eller rengöringsmedel eller en tensid för ett sådant medel utan att följa en skyldighet enligt artikel 3 eller 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel,

4. bryter mot en begränsning för att tillverka, släppa ut på marknaden eller använda ett ämne enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föreningar,

5. i fråga om åtgärder för bortscaffande eller återvinning av avfall bryter mot artikel 7.2 eller 7.3 i förordning (EU) 2019/1021,

6. bryter mot en begränsning för att tillverka, släppa ut på marknaden eller använda ett ämne, som sådant eller ingående i en blandning eller i en vara, enligt artikel 67 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG,

7. släpper ut en kemisk produkt eller ett explosivt föremål på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.1 eller 35.2 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006,

8. i egenskap av att vara tillverkare, nedströmsanvändare eller någon som för in en kemisk produkt eller ett explosivt föremål till Sverige, släpper ut produkten eller föremålet på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.2 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008,

9. bryter mot artikel 35.2a i förordning (EG) nr 1272/2008 genom att tillhandahålla ett ämne eller en blandning via en påfyllningsstation utan att

a) ämnet eller blandningen får tillhandahållas via en påfyllningsstation, eller

b) förpackningskraven för påfyllda kollin är uppfyllda,

9. bryter mot ett förbud eller en begränsning för att producera, använda, importera, exportera, återexportera, vidare leverera, tillhandahålla till en annan person eller på marknaden släppa ut ett ämne, en produkt eller en utrustning enligt artikel 4, 5, 11.2, 15.1, 15.2 eller 19.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/590 av den 7 februari 2024 om ämnen som bryter ned ozonskiktet och om upphävande av förordning (EG) nr 1005/2009,

10. i fråga om åtgärder för återvinning och destruktion av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 20.1, 20.5 eller 20.6 i förordning (EU) 2024/590,

11. släpper ut ozonnedbrytande ämnen i atmosfären utan att det är tillåtet enligt artikel 21.1 i förordning (EU) 2024/590,

12. i fråga om åtgärder för att hindra eller minska läckage av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 21.2 i förordning (EU) 2024/590,

13. använder ett växtskyddsmedel utan att följa de villkor som framgår av märkningen enligt vad som krävs i artikel 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG,

14. på marknaden släpper ut ett växtskyddsmedel eller ett hjälp-

10. bryter mot ett förbud eller en begränsning för att producera, använda, importera, exportera, återexportera, vidare leverera, tillhandahålla till en annan person eller på marknaden släppa ut ett ämne, en produkt eller en utrustning enligt artikel 4, 5, 11.2, 15.1, 15.2 eller 19.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/590 av den 7 februari 2024 om ämnen som bryter ned ozonskiktet och om upphävande av förordning (EG) nr 1005/2009,

11. i fråga om åtgärder för återvinning och destruktion av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 20.1, 20.5 eller 20.6 i förordning (EU) 2024/590,

12. släpper ut ozonnedbrytande ämnen i atmosfären utan att det är tillåtet enligt artikel 21.1 i förordning (EU) 2024/590,

13. i fråga om åtgärder för att hindra eller minska läckage av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 21.2 i förordning (EU) 2024/590,

14. använder ett växtskyddsmedel utan att följa de villkor som framgår av märkningen enligt vad som krävs i artikel 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG,

15. på marknaden släpper ut ett växtskyddsmedel eller ett hjälp-

ämne som allmänheten får tillgång till, utan att se till att medlet eller ämnet innehåller sådana beståndsdelar som avskräcker från eller förhindrar konsumtion enligt vad som krävs i artikel 64.2 i förordning (EG) nr 1107/2009,

15. på marknaden släpper ut ett växtskyddsmedel eller ett hjälpämne utan att följa en skyldighet i artikel 64.3 i förordning (EG) nr 1107/2009,

16. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt i strid med ett förbud eller en begränsning i artikel 14, 15.1 eller 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter, om inte förekomsten av ett förbjudet ämne i en kosmetisk produkt kan anses tillåten enligt artikel 17 i samma förordning,

17. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt utan att produkten har genomgått en säkerhetsbedömning i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 1223/2009, eller att en säkerhetsrapport har upprättats i enlighet med samma artikel,

18. använder en biocidprodukt utan att följa de bestämmelser och villkor som följer av märkningen enligt vad som krävs i artikel 17.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhållande på marknaden och användning av biocidprodukter,

19. på marknaden släpper ut en behandlad vara utan att följa en skyldighet i artikel 58.2 i förordning (EU) nr 528/2012, eller

20. i egenskap av innehavare av ett produktgodkännande av en biocidprodukt inte ser till att produkten innehåller beståndsdelar som avskräcker från konsumtion enligt vad som krävs i artikel 69.1

ämne som allmänheten får tillgång till, utan att se till att medlet eller ämnet innehåller sådana beståndsdelar som avskräcker från eller förhindrar konsumtion enligt vad som krävs i artikel 64.2 i förordning (EG) nr 1107/2009,

16. på marknaden släpper ut ett växtskyddsmedel eller ett hjälpämne utan att följa en skyldighet i artikel 64.3 i förordning (EG) nr 1107/2009,

17. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt i strid med ett förbud eller en begränsning i artikel 14, 15.1 eller 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter, om inte förekomsten av ett förbjudet ämne i en kosmetisk produkt kan anses tillåten enligt artikel 17 i samma förordning,

18. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt utan att produkten har genomgått en säkerhetsbedömning i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 1223/2009, eller att en säkerhetsrapport har upprättats i enlighet med samma artikel,

19. använder en biocidprodukt utan att följa de bestämmelser och villkor som följer av märkningen enligt vad som krävs i artikel 17.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhållande på marknaden och användning av biocidprodukter,

20. på marknaden släpper ut en behandlad vara utan att följa en skyldighet i artikel 58.2 i förordning (EU) nr 528/2012, eller

21. i egenskap av innehavare av ett produktgodkännande av en biocidprodukt inte ser till att produkten innehåller beståndsdelar som avskräcker från konsumtion enligt vad som krävs i artikel 69.1

andra stycket andra meningen i andra stycket andra meningen i förordning (EU) nr 528/2012. förordning (EU) nr 528/2012.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om

1. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 1 §,
2. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 6 § eller om ansvar enligt 6 § inte ska dömas ut till följd av 6 § andra stycket, eller
3. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 9 § första stycket 9.

Lydelse enligt prop. 2025/26:108 Föreslagen lydelse

4 §³

För *otillåten miljöverksamhet* döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. påbörjar eller bedriver en verksamhet eller vidtar en åtgärd utan tillstånd eller godkännande eller utan att ha gjort en anmälan, eller efter att ha gjort en anmälan påbörjar en verksamhet eller åtgärd utan att följa en föreskriven tidsfrist, allt enligt vad som krävs i

a) bestämmelsen i 7 kap. 28 a § om skydd för särskilda naturområden, om verksamheten eller åtgärden inte omfattas av ett tillstånd eller en dispens enligt bestämmelserna i 9 eller 11–15 kap.,

b) föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 9 kap. 6 § om miljöfarliga verksamheter,

c) bestämmelsen i 9 kap. 6 c § om anmälningspliktiga miljöfarliga verksamheter,

d) bestämmelserna i 11 kap. eller föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 11 kap. om vattenverksamheter,

e) bestämmelsen i 11 kap. 9 b § tredje stycket om anmälningspliktiga vattenverksamheter,

f) bestämmelsen i 11 kap. 22 § om att ta en anläggning för bortledning av grundvatten ur bruk,

g) bestämmelsen i 12 kap. 6 § eller föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 12 kap. 6 § om att en verksamhet eller åtgärd ska anmälas för samråd,

h) bestämmelsen i 13 kap. 12 § om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer och om att släppa ut produkter som innehåller eller består av sådana organismer på marknaden,

i) föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 13 kap. 16 § om innesluten användning av genetiskt modifierade organismer,

j) föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap. 8 § om hantering, införsel, utförsel, tillstånd, godkännande eller anmälan av kemiska produkter, biotekniska organismer eller varor,

k) bestämmelserna i artikel 56 i förordning (EG) nr 1907/2006 om förutsättningar för att få använda ett ämne som anges i bilaga XIV till den förordningen eller släppa ut ett sådant ämne på marknaden,

l) bestämmelserna i artikel 28.1 i förordning (EG) nr 1107/2009 om krav på produktgodkännande av växtskyddsmedel,

m) bestämmelserna om krav på godkännande av biocidprodukter i artikel 17.1 i förordning (EU) nr 528/2012,

³ Senaste lydelse 2026:000.

n) föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 15 kap. 34 § om krav på *tillstånd* för yrkesmässig drift av en producent-ansvarsorganisation för avfall från elektrisk och elektronisk utrustning, eller

n) föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 15 kap. 34 § om krav på *godkännande* för yrkesmässig drift av en producent-ansvarsorganisation för avfall från elektrisk och elektronisk utrustning, eller

o) bestämmelserna i 17 kap. om regeringens tillåtlighetsprövning, eller 2. i egenskap av innehavare av det tillstånd eller det beslut om tillåtlighet, godkännande eller dispens som gäller för verksamheten eller åtgärden och som har meddelats med stöd av balken, förordning (EG) nr 1907/2006, förordning (EG) nr 1107/2009 eller förordning (EU) nr 528/2012 bryter mot ett villkor eller en bestämmelse i tillståndet eller i beslutet.

I fråga om ett villkor eller en bestämmelse om buller (bullervillkor) som har angetts i ett sådant tillstånd eller beslut som avses i första stycket 2 ska det förhållandet att en bostadsbyggnad är utsatt för omgivningsbuller i strid med bullervillkoret inte anses utgöra ett brott mot villkoret, om

1. byggnaden ingår i ett område med detaljplan eller omfattas av ett bygglov enligt plan- och bygglagen (2010:900),

2. det i planbeskrivningen till planen eller i lovet har angetts beräknade bullervärden och omgivningsbullret inte överskrider dessa värden, och

3. beräkningen av bullervärdena har gjorts med hänsyn till intresset att förebygga olägenhet för människors hälsa.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 1 § eller om gärningen omfattas av en föreskrift som regeringen har meddelat med stöd av 30 kap. 1 § om skyldighet att betala miljöstraffavgift.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §⁴

För *bristfällig miljöinformation* döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. i fråga om kemiska produkter eller biotekniska organismer bryter mot bestämmelserna om produktinformation i 14 kap. genom att

a) felaktigt klassificera eller inte klassificera en produkt enligt vad som krävs i föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap.,

b) inte märka en produkt eller att lämna annan produktinformation enligt vad som krävs i föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap.,

c) inte med en lämplig symbol eller beteckning för fara eller risk eller med annan tydlig varningstext märka en produkt eller på annat sätt lämna produktinformation, om märkningen eller informationen behövs till skydd för människors hälsa eller miljön, eller

d) lämna oriktig eller bristfällig produktinformation,

2. i fråga om kemiska produkter bryter mot en bestämmelse i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier genom att

a) inte märka en produkt med en farosymbol, en farobeteckning, en riskfras eller ett varningsmärke enligt vad som krävs i förordningens artikel 17.1,

b) inte lämna säkerhetsdatablad enligt vad som krävs i förordningens artikel 17.3, eller

c) lämna oriktig uppgift i märkningen eller säkerhetsdatabladet,

3. i fråga om tvätt- eller rengöringsmedel bryter mot förordning (EG) nr 648/2004 genom att inte märka förpackningar enligt vad som krävs i förordningens artikel 11,

4. i fråga om produkter och utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser bryter mot förordning (EU) 2024/573 genom att inte märka produkter eller utrustning enligt vad som krävs i förordningens artikel 12,

5. i fråga om kemiska produkter bryter mot förordning (EG) nr 1907/2006 genom att

a) inte förse mottagaren av ett ämne eller en blandning med ett säkerhetsdatablad enligt kraven i artikel 31,

b) lämna oriktig eller bristfällig uppgift i säkerhetsdatabladet, eller

c) inte enligt vad som krävs i artikel 33 tillhandahålla en mottagare eller konsument information om namn på ett ämne som ingår i en vara och finns angivet i bilaga XIV till förordningen eller angivet i den kandidatförteckning som avses i artikel 59,

6. i fråga om kemiska produkter och explosiva föremål bryter mot förordning (EG) nr 1272/2008 genom att

a) felaktigt klassificera eller inte klassificera ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.1, 4.2, 4.3 eller 4.8, eller

b) felaktigt märka eller inte märka ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.4, 4.7 eller 4.8,

7. bryter mot artiklarna 29, 34a.2 andra stycket eller 35.2a i förordning (EG) nr 1272/2008 i fråga om att tillhandahålla märkningsuppgifter på något annat sätt än genom att märka ett ämne eller en blandning,

8. bryter mot artikel 35.2a i förordning (EG) nr 1272/2008 genom att tillhandahålla ett ämne eller en blandning via en påfyllningsstation utan att märkningskraven för påfyllda kollin är uppfyllda,

7. i fråga om behandlat utsäde eller växtskyddsmedel bryter mot förordning (EG) nr 1107/2009 genom att

a) felaktigt märka eller inte märka ett behandlat utsäde enligt vad som krävs i artikel 49.4,

9. i fråga om behandlat utsäde eller växtskyddsmedel bryter mot förordning (EG) nr 1107/2009 genom att

b) felaktigt märka eller inte märka ett växtskyddsmedel enligt vad som krävs i artikel 65.1 och i kommissionens förordning (EU) nr 547/2011 av den 8 juni 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller märkningskrav för växtskyddsmedel, eller

c) lämna oriktig eller bristfällig produktinformation enligt vad som krävs i artikel 66.1, 66.2 eller 66.5, eller

8. i fråga om en biocidprodukt eller behandlad vara bryter mot förordning (EU) nr 528/2012 genom att

10. i fråga om en biocidprodukt eller behandlad vara bryter mot förordning (EU) nr 528/2012 genom att

a) inte märka produkten eller varan på ett sätt som uppfyller kraven i artikel 58.3 eller artikel 69.2, eller

b) inte lämna produktinformation som uppfyller kraven i artikel 72.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om underlåtenheten eller den oriktiga eller bristfälliga informationen varit sådan att den inte kunnat försvåra bedömningen av risken för skada på människors hälsa eller i miljön. Ansvar ska inte heller dömas ut enligt denna paragraf, om ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 9 § första stycket 9.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

2. Bestämmelsen i 26 kap. 13 b § i den äldre lydelsen gäller fortfarande för förbud i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall och förelägganden som har beslutats med anledning av förordningen.

3 Ärendet och dess beredning

Den 20 maj 2024 trädde Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1157 av den 11 april 2024 om transport av avfall, om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056 och om upphävande av förordning (EG) nr 1013/2006 (den nya EU-förordningen om avfallstransporter) i kraft. Förordningen ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter).

Regeringen gav i Naturvårdsverkets regleringsbrev för 2024 ett uppdrag till myndigheten att analysera och föreslå nödvändiga åtgärder och regeländringar till följd av den nya EU-förordningen om avfallstransporter. Naturvårdsverket redovisade uppdraget i juni 2025 i rapporten Förslag till författningsändringar till följd av revideringen av EU:s avfallstransportförordning (KN2025/01589). En sammanfattning av rapporten i relevanta delar finns i *bilaga 1* och rapportens lagförslag i relevanta delar finns i *bilaga 2*. Rapporten har remissbehandlats. En förteckning av remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats, [regeringen.se](https://www.regeringen.se), och i Klimat- och näringslivsdepartementet (KN2025/01589).

Den 10 december 2024 trädde Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2865 av den 23 oktober 2024 om ändring av förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar (den ändrade CLP-förordningen, från den engelska förkortningen Classification, Labelling and Packaging Regulation) i kraft.

Regeringen gav i Kemikalieinspektionens regleringsbrev för 2024 ett uppdrag till myndigheten att analysera och föreslå nödvändiga författningsändringar till följd av den ändrade CLP-förordningen. Kemikalieinspektionen redovisade uppdraget i april 2025 i rapporten Regeringsuppdrag om den reviderade CLP-förordningen (KN2025/01377). En sammanfattning av rapporten finns i *bilaga 4* och rapportens lagförslag finns i *bilaga 5*. Rapporten har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats, [regeringen.se](https://www.regeringen.se), och i Klimat- och näringslivsdepartementet (KN2025/01377).

Den 19 december 2024 trädde Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/40 om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG (EU-förordningen om förpackningar) i kraft. Regeringen gav i februari 2025 Naturvårdsverket i uppdrag att analysera och föreslå nödvändiga åtgärder och regeländringar till följd av EU-förordningen om förpackningar. Naturvårdsverket delredovisade uppdraget i juni 2025 i rapporten Förslag till komplettering av EU:s förpackningsförordning i svensk rätt KN2025/01353). En sammanfattning av rapporten finns i *bilaga 7* och rapportens lagförslag finns i *bilaga 8*. Rapporten har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 9*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats, [regeringen.se](https://www.regeringen.se), och i Klimat- och näringslivsdepartementet (KN2025/01739).

I lagrådsremissen behandlas lagförslagen som gäller den nya EU-förordningen om avfallstransporter endast i de delar som gäller kvarhållande och omhändertagande av avfall. I lagrådsremissen behandlas även lagförslagen i de övriga rapporterna, med undantag för den föreslagna straffbestämmelsen för överträdelser av kraven i CLP-förordningen om distansförsäljning. De lagförslag i rapporterna som inte behandlas i lagrådsremissen bereds vidare i Regeringskansliet.

4 Hänvisningar till EU-förordningarna

Regeringens förslag

Hänvisningar till CLP-förordningen, EU-förordningen om förpackningar och den nya EU-förordningen om avfallstransporter ska vara dynamiska, dvs. avse förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Rapporternas förslag

Rapporternas förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna tillstyrker förslagen eller har inga synpunkter i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Hänvisningar till EU-rättsakter kan vara antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Hänvisningar i hittillsvarande straffbestämmelser i 29 kap. miljöbalken som avser överträdelser av CLP-förordningen är dynamiska. Detsamma gäller hänvisningarna till den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter i 26 kap. miljöbalken.

CLP-förordningen, EU-förordningen om förpackningar och den nya EU-förordningen om avfallstransporter är direkt tillämpliga i svensk rätt. Med en dynamisk hänvisning säkerställs att ändringar i förordningarna får omedelbart genomslag, eftersom lagen inte med nödvändighet behöver ändras om förordningarna ändras. Genom att varje hänvisning till CLP-förordningen kombineras med en ram inom vilken bestämmelsens straffbara område anges avgränsas också straffbestämmelsens räckvidd i tillräcklig utsträckning. Hänvisningar till förordningarna bör därför vara dynamiska.

5 Kompletterande straffbestämmelser till CLP-förordningen

5.1 Regleringen på EU-nivå av klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar

CLP-förordningen

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (CLP-förordningen) trädde i kraft den 20 januari 2009. Genom förordningen fastställs enhetliga krav för klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar i enlighet med reglerna i det globalt harmoniserade systemet för klassificering och märkning av kemikalier (Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals, GHS). Syftet med förordningen är att säkerställa en hög skydds nivå för människors hälsa och för miljön och fri rörlighet för ämnen, blandningar och föremål (artikel 1.1). Förordningen har ändrats genom den ändrade CLP-förordningen.

CLP-förordningen kompletteras i svensk rätt främst av förordningen (2008:245) om kemiska produkter och biotekniska organismer. Det finns även bestämmelser som kompletterar CLP-förordningen i myndighetsföreskrifter.

Medlemsstaterna ska införa bestämmelser om sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i förordningen som ska vara effektiva, proportionella och avskräckande (artikel 47). Överträdelse av krav i CLP-förordningen omfattas av straffbestämmelser i 29 kap. miljöbalken och miljöstraffsavgifter enligt 30 kap. miljöbalken och förordningen (2012:259) om miljöstraffsavgifter.

Kommissionens förenklingspaket om kemikalier

Den 8 juli 2025 presenterade Europeiska kommissionen ett förenklingspaket om kemikalier (Omnibus VI) som en del i det bredare arbetet med att förenkla EU-lagstiftning. Paketet innehåller förslag till ändring av CLP-förordningen (COM(2025) 531). Förslaget, som för närvarande behandlas av EU-institutionerna i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, innebär ändringar i bestämmelser som infördes genom den ändrade CLP-förordningen. För att inte de krav i den ändrade CLP-förordningen som omfattas av förenklingspaketet skulle hinna träda i kraft innan förhandlingarna är slutförda har tillämpningsdatumet för dessa krav skjutits upp till den 1 januari 2028, se Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/2439 av den 26 november 2025 om ändring av förordning (EU) 2024/2865 när det gäller tillämpningsdatum och övergångsbestämmelser.

Förenklingsförslagen påverkar bl.a. bestämmelserna om distansförsäljning. I avvaktan på utfallet av förhandlingarna behandlas förslagen i

Kemikalieinspektionens rapport om distansförsäljning inte närmare i den här lagrådsremissen. Förenklingspaketets förslag berörs i övrigt i den utsträckning som det har betydelse för förslagen i denna lagrådsremiss, se avsnitt 5.4.

5.2 Förbud mot att tillhandahålla vissa farliga ämnen och blandningar via påfyllningsstationer

Regeringens förslag

Den som med uppsåt eller av oaktsamhet tillhandahåller ett ämne eller en blandning via en påfyllningsstation utan att det är tillåtet ska dömas för miljöfarlig kemikaliehantering till böter eller fängelse i högst två år.

Förslaget i rapporten Regeringsuppdrag om den reviderade CLP-förordningen

Rapportens förslag stämmer i sak överens med regeringens men har en annan redaktionell utformning.

Remissinstanserna

De flesta remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga synpunkter i sak på det.

Ett fåtal remissinstanser för fram allmänna synpunkter på rapportens förslag. *Länsstyrelsen Skåne* anser att det med hänsyn till vad som framförts i miljöbrottsutredningen kan vara lämpligare att inrikta sig på miljöstraffsavgifter snarare än straffsanktioner.

Skälen för regeringens förslag

I CLP-förordningen har det införts särskilda regler för tillhandahållande av farliga ämnen och blandningar via påfyllningsstationer (artikel 35.2a). En påfyllningsstation är en plats där en leverantör erbjuder konsumenter eller yrkesmässiga användare farliga ämnen eller blandningar som kan förvärfvas genom påfyllning, antingen manuellt eller med användning av automatisk eller halvautomatisk utrustning (artikel 2.41). Påfyllning innebär att en konsument eller en yrkesmässig användare fyller förpackningar med ett farligt ämne eller en farlig blandning som erbjuds av en leverantör i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt (artikel 2.40).

Farliga ämnen eller blandningar som uppfyller kriterierna för klassificering i vissa faroklasser eller farokategorier får inte tillhandahållas via påfyllningsstationer (artikel 35.2a och avsnitt 3.4 första stycket k i del 3 av bilaga II). Det handlar till stor del om ämnen och blandningar i samma faroklasser som kräver barnskyddande förslutning eller taktill varningsmärkning (artikel 35.2 andra stycket), t.ex. akut toxicitet. Det är leverantören som har ansvar för att säkerställa att villkoren för att få tillhandahålla farliga ämnen eller blandningar via en påfyllningsstation är uppfyllda.

Det krävs inte tillstånd för att få tillhandahålla ämnen och blandningar via påfyllningsstationer. Att reglerna följs kontrolleras i stället genom tillsyn. Enbart tillsyn är inte tillräckligt för att säkerställa effektiva sanktioner. Miljösanktionsavgifter kan användas för mindre allvarliga överträdelse som är enkla att konstatera (prop. 2005/06:182). Det är dock de farligaste ämnena och blandningarna som omfattas av förbudet. Att ämnen och blandningar tillhandahålls på ett betryggande sätt är av stor vikt för att förhindra skador på människor och den omgivande miljön. Det är inte alltid enkelt att bedöma om ett visst ämne eller blandning uppfyller kriterierna för klassificering. Regeringen anser därför, till skillnad från *Länsstyrelsen i Skåne*, att miljösanktionsavgifter inte är en lämplig sanktionsform. Överträdelse av förbudet bör därför förenas med straffansvar.

Överträdelse av förbudet kan jämföras med överträdelse av kraven på barnskyddande förslutning eller taktill varningsmärkning, som i fråga om de flesta aktörer omfattas av straffbestämmelsen i miljöbalken om miljöfarlig kemikaliehantering (29 kap. 3 § andra stycket 8). Återförsäljare kan i stället drabbas av miljösanktionsavgift, se 7 kap. 3 och 4 §§ förordningen (2012:259) om miljösanktionsavgifter.

En motsvarande uppdelning behövs inte i fråga om överträdelse av förbudet, eftersom tillhandahållande via påfyllningsstationer företrädesvis bedöms ske i ledet mellan leverantör och slutanvändare. För straffbarhet vid överträdelse av kraven på barnskyddande förslutning eller taktill varningsmärkning krävs det uppsåt eller oaktsamhet. Straffskalan omfattar böter eller fängelse i två år. Överträdelse av förbudet mot tillhandahållande av vissa farliga ämnen och blandningar via påfyllningsstationer bör behandlas på samma sätt.

I Kemikalieinspektionens rapport föreslås att straffansvaret ska omfatta utsläppandet på marknaden av ett ämne eller en blandning. Bestämmelserna om påfyllningsstationer avser, till skillnad från de allmänna förpackningskraven, tillhandahållandet och inte utsläppandet på marknaden av ämnen och blandningar. Straffansvaret bör därför utformas på motsvarande sätt.

5.3 Krav på att kollin som fyllts på via en påfyllningsstation uppfyller förpackningskraven

Regeringens förslag

Den som med uppsåt eller av oaktsamhet tillhandahåller ett ämne eller en blandning via en påfyllningsstation utan att förpackningskraven för påfyllda kollin är uppfyllda ska dömas för miljöfarlig kemikaliehantering till böter eller fängelse i högst två år.

Förslaget i rapporten Regeringsuppdrag om den reviderade CLP-förordningen

Rapportens förslag stämmer i sak överens med regeringens men har en annan redaktionell utformning.

Remissinstanserna

De flesta remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga synpunkter på det.

Skälen för regeringens förslag

I CLP-förordningen har det införts särskilda regler för tillhandahållande av farliga ämnen och blandningar via påfyllningsstationer (artikel 35.2a). Det är leverantören som har ansvar för att säkerställa att villkoren för att få tillhandahålla farliga ämnen eller blandningar via en påfyllningsstation är uppfyllda.

För att få tillhandahålla ämnen eller blandningar via en påfyllningsstation ska varje påfyllt kולי uppfylla förpackningskraven (artikel 35.2a och avsnitt 3.4 första stycket j i del 3 av bilaga II till CLP-förordningen). Ett kולי är slutresultatet av förpackningsförfarandet, bestående av emballaget och dess innehåll (artikel 2.35). Det ställs alltså motsvarande krav på förpackningen av ett kולי som fyllts på via en påfyllningsstation som på förpackningen av andra kollin.

Att farliga ämnen och blandningar paketeras på ett betryggande sätt är av stor vikt för att förhindra skador på människor och den omgivande miljön. Det gäller oavsett om det är leverantören som fyller förpackningen eller om förpackningen fylls på av en konsument eller en yrkesmässig användare via en påfyllningsstation. I likhet med vad som gäller för andra kollin bör överträdelser av förpackningskraven för kollin som fyllts på via en påfyllningsstation förenas med straffansvar.

Överträdelser av befintliga förpackningskrav i CLP-förordningen omfattas av straffbestämmelsen i miljöbalken om miljöfarlig kemikaliehantering (29 kap. 3 § andra stycket 7 och 8). För straffbarhet krävs uppsåt eller oaktsamhet. Straffskalan omfattar böter eller fängelse i två år. Överträdelser av förpackningskraven för kollin som fyllts på via en påfyllningsstation bör behandlas på samma sätt.

I Kemikalieinspektionens rapport föreslås att straffansvaret ska omfatta utsläppandet på marknaden av ett ämne eller en blandning. Bestämmelserna om påfyllningsstationer avser, till skillnad från de allmänna förpackningskraven, tillhandahållandet och inte utsläppandet på marknaden av ämnen och blandningar. Straffansvaret bör därför utformas på motsvarande sätt.

5.4 Krav på att tillhandahålla märkningsuppgifter på annat sätt än genom märkning

Regeringens förslag

Den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelser i CLP-förordningen om att tillhandahålla märkningsuppgifter på något annat sätt än genom att märka ett ämne eller en blandning ska dömas för bristfällig miljöinformation till böter eller fängelse i högst två år.

Förslaget i rapporten Regeringsuppdrag om den reviderade CLP-förordningen

Rapportens förslag stämmer delvis överens med regeringens. I rapporten föreslås att bestämmelsen om straffansvar för att felaktigt märka eller inte märka ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål ska avse att lämna eller inte lämna felaktiga märkningsuppgifter.

Remissinstanserna

De flesta remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga synpunkter på det.

Jernkontoret anser att införandet av straffbestämmelser bör avvakta till dess att EU beslutat om potentiella ytterligare ändringar i CLP-förordningen. Även *Drivkraft Sverige* anser att en ny analys av påverkan på svensk lagstiftning behöver göras med hänsyn till kommissionens förenklingspaket om kemikalier.

Skälen för regeringens förslag

Straffbestämmelsen om bristfällig miljöinformation som avser märkning bör behållas

Huvudregeln är att ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål ska märkas i enlighet med märkningskraven i CLP-förordningen innan de släpps ut på marknaden. Straffbestämmelsen om bristfällig miljöinformation avser att felaktigt märka eller inte märka ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt CLP-förordningen (29 kap. 6 § första stycket 6 miljöbalken).

Det finns vissa specifika undantag från märkningskraven. Det handlar bland annat om att färre uppgifter får anges för vissa mindre förpackningar och att märkningsuppgifter i vissa fall ska tillhandahållas på något annat sätt, till exempel genom en kopia på märkningsuppgifterna, när det gäller ämnen eller blandningar som tillhandahålls utan förpackning.

Den ändrade CLP-förordningen inför nya undantag från märkningskraven i fråga om bland annat förpackningar av ammunition som är avsedd att användas av försvarsstyrkor, vissa ämnen som tillhandahålls allmänheten utan förpackning och ämnen och blandningar som tillhandahålls via påfyllningsstationer. Undantagen innebär att faroinformation i stället ska förmedlas på andra sätt än genom att ett ämne eller en blandning märks, till exempel genom att fördes med en kopia på märkningsuppgifterna eller att uppgifterna framgår på en påfyllningsstation. I sådana situationer är det

inte tydligt om agerandet omfattas av den nuvarande straffbestämmelsen om märkning. Det framgår inte av förarbetena till kriminaliseringen av märkningskraven om avsikten varit att även annat lämnande av märkningsuppgifter än genom att märka ett ämne eller en blandning skulle omfattas av bestämmelsen (prop. 2009/10:211).

I Kemikalieinspektionens rapport föreslås att straffbestämmelsen ska ändras från att omfatta att "felaktigt märka eller inte märka" ett ämne eller en blandning till att omfatta att "lämna felaktiga märkningsuppgifter eller inte lämna märkningsuppgifter". Syftet med förslaget är att överträdelser av krav på att lämna märkningsuppgifter även på annat sätt än genom märkning ska omfattas av straffansvar, samtidigt som de överträdelser som nu är straffbelagda ska fortsätta att vara det.

Det finns dock märkningskrav i CLP-förordningen som gäller annat än att lämna märkningsuppgifter. Det handlar till exempel om hur den fysiska etiketten ska fästas och att märkningsuppgifterna ska anges på ett tydligt och outplånligt sätt (artikel 31). Genom den ändrade CLP-förordningen blir det möjligt att använda digital märkning som också innebär andra krav på märkningen. Det gäller till exempel kravet på att en databärare ska fästas eller tryckas på den fysiska etiketten eller på förpackningen och att alla märkningsuppgifter på den digitala etiketten ska finnas på ett ställe, åtskilda från övrig information (artiklarna 31.1b och 34b i CLP-förordningen). Regeringen anser därför att rapportens förslag att begränsa straffansvaret till lämnandet av märkningsuppgifter skulle innebära att det straffbara området inskränks på ett sätt som inte varit avsett. Förslaget i rapporten bör därför inte genomföras.

En ny straffbestämmelse som avser tillhandahållande av märkningsuppgifter bör införas

Den ändrade CLP-förordningen inför nya undantag från märkningskraven som gör det möjligt att använda alternativa sätt att förmedla faroinformation på.

I fråga om förpackningar av ammunition som är avsedd att användas av försvarsstyrkor ska märkningskraven i vissa fall inte tillämpas (artikel 29.4b i CLP-förordningen). I de fallen ska försvarsstyrkorna i stället förse med säkerhetsdatabladet eller, om inget säkerhetsdatablad krävs, en kopia av märkningsuppgifterna.

Dessutom införs det nya regler för vissa ämnen eller blandningar som tillhandahålls allmänheten utan förpackning (artikel 29.3 och del 5 av bilaga II). Det handlar om ämnen och blandningar som pumpas direkt in i en behållare som utgör en integrerad del av ett fordon och från vilken ämnet eller blandningen normalt inte är avsett att avlägsnas. I de fallen ska märkningsuppgifter i stället tillhandahållas på en synlig plats på respektive pump. När det gäller fordonsbränslen som pumpas in i bärbara behållare avsedda att användas för bränslen, ska en fysisk kopia av märkningsuppgifterna tillhandahållas inte bara på en synlig plats på pumpen utan även för att fästas på behållaren.

För farliga ämnen och blandningar som tillhandahålls via påfyllningsstationer gäller särskilda regler (artikel 35.2a). För att få tillhandahålla farliga ämnen eller blandningar via en påfyllningsstation ska påfyllningsstationen vara försedd med etiketter som motsvarar etiketterna för varje

farligt ämne eller varje farlig blandning som tillhandahålls vid stationen. Om märkningsuppgifterna är identiska för flera ämnen eller blandningar räcker det i vissa fall att en etikett används. Etiketterna på påfyllningsstationen ska vara fästa horisontellt på en synlig plats och vara svåra att avlägsna (avsnitt 3.4 första stycket a och b och andra stycket i del 3 av bilaga II).

I vissa fall får märkningsuppgifterna tillhandahållas på enbart en digital etikett (artikel 34a.2). Leverantörerna ska då på begäran, eller om den digitala etiketten tillfälligt inte är tillgänglig, tillhandahålla märkningsuppgifter även på alternativa sätt.

Det är viktigt att den faroinformation som märkningen typiskt sett innehåller förmedlas så att användaren kan göra informerade val och hantera ämnet eller blandningen på ett korrekt sätt för att förhindra skador på människor och den omgivande miljön. Det gäller oavsett om informationen förmedlas genom märkning eller på något annat sätt. I de fall som tillhandahållandet sker utan förpackning eller via en påfyllningsstation är det särskilt viktigt att korrekt information finns att tillgå.

Det är inte tydligt om andra sätt att förmedla faroinformation på än märkning omfattas av den nuvarande straffbestämmelsen om märkning. Det finns därför ett behov av att tydliggöra att överträdelser av krav i CLP-förordningen som tillåter alternativa sätt att förmedla sådan faroinformation som märkningen syftar till är straffbelagda. Straffansvaret bör därför utvidgas så att det uttryckligen omfattar krav i CLP-förordningen som gäller när märkningsuppgifter tillhandahålls på annat sätt än genom märkning. Straffbestämmelsen bör, utöver att omfatta de nya kraven, även omfatta andra undantag som innebär att tillhandahållande av märkningsuppgifter på andra sätt tillåts (artikel 29). Det gäller till exempel färdigblandad cement och betong i vått tillstånd som tillhandahålls allmänheten utan förpackning och som ska åtföljas av en kopia av märkningsuppgifterna.

Överträdelser av kraven på att tillhandahålla märkningsuppgifter på något annat sätt än genom märkning bör behandlas på samma sätt som överträdelser av märkningskraven genom att felaktigt märka eller inte märka ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål (29 kap. 6 § första stycket 6 b miljöbalken). För straffbarhet bör det därför krävas uppsåt eller oaksamhet. Straffskalan bör omfatta böter eller fängelse i två år.

Kommissionens förenklingspaket om kemikalier påverkar inte utformningen av straffbestämmelsen

Kommissionen föreslår i förenklingspaketet om kemikalier ändringar i CLP-förordningen som innebär att märkningsuppgifter kan tillhandahållas på annat sätt än genom märkning. Det handlar om bestämmelserna om undantag från märkningskraven för små förpackningar och om märkningskraven för bränslestationer (artikel 29.2, avsnitt 1.5.2.4 i bilaga I och del 5 i bilaga II). Förenklingspaketet behandlas för närvarande av EU-institutionerna i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Det är därför inte möjligt att ännu bedöma utfallet av förhandlingarna.

Som en följd av förenklingspaketet har tillämpningsdatumet i fråga om de nya kraven på fordonsbränslen och bränslestationer skjutits upp till den 1 januari 2028. Övriga bestämmelser i den ändrade CLP-förordningen som

omfattas av den föreslagna straffbestämmelsen har inte skjutits upp utan ska tillämpas från den 1 juli 2026. Medlemsstaterna ska införa bestämmelser om sanktioner vid överträdelse av bestämmelser i förordningen (artikel 47).

Den föreslagna straffbestämmelsen omfattar även vissa krav som finns i förordningen sedan tidigare. Eftersom straffbestämmelsen är utformad så att den omfattar tillhandahållande av märkningsuppgifter enligt vissa uppräknade bestämmelser i CLP-förordningen kommer de materiella kraven i dessa bestämmelser att omfattas av straff från den tidpunkt som kraven börjar att gälla enligt CLP-förordningen, om det är vid en senare tidpunkt än ikraftträdandet av straffbestämmelsen.

I fråga om ämnen som tillhandahålls utan förpackning finns det i samma bilaga som kraven på bränslestationer, för vilket tillämpningsdatumet skjutits upp till den 1 januari 2028, även bestämmelser om färdigblandad cement och betong i vått tillstånd. De bestämmelserna gäller redan. Det är därför inte lämpligt att, som *Jernkontoret* och *Drivkraft Sverige* anser, avvakta med att införa straffbestämmelser till dess att förhandlingarna av förenklingspaketet är klara i dessa delar.

5.5 Krav på att kollin som fyllts på via en påfyllningsstation uppfyller märkningskraven

Regeringens förslag

Den som med uppsåt eller av oaksamhet tillhandahåller ett ämne eller en blandning via en påfyllningsstation utan att märkningskraven för påfyllda kollin är uppfyllda ska dömas för bristfällig miljöinformation till böter eller fängelse i högst två år.

Förslaget i rapporten Regeringsuppdrag om den reviderade CLP-förordningen

Rapportens förslag stämmer i sak överens med regeringens men har en annan redaktionell utformning.

Remissinstanserna

De flesta remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga synpunkter på det.

Skälen för regeringens förslag

Den ändrade CLP-förordningen inför särskilda regler för tillhandahållande av farliga ämnen och blandningar via påfyllningsstationer (artikel 35.2a i CLP-förordningen). Det är leverantören som ansvarar för att säkerställa att villkoren för att få tillhandahålla farliga ämnen eller blandningar via en påfyllningsstation är uppfyllda.

För att ämnen eller blandningar ska få tillhandahållas via en påfyllningsstation ska varje påfyllt kolli uppfylla märkningskraven (artikel 35.2a och avsnitt 3.4 första stycket i i del 3 av bilaga II). Ett kolli är slutresultatet av

förpackningsförfarandet, bestående av emballaget och dess innehåll (artikel 2.35). Det ställs alltså motsvarande krav på märkningen av ett kollo som fyllts på via en påfyllningsstation som på märkningen av andra kollin.

Att ämnen och blandningar är märkta på ett korrekt sätt är av central betydelse för att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och för miljön. Det gäller oavsett om det är en leverantör som fyller förpackningen eller om förpackningen fylls på av en konsument eller en yrkesmässig användare via en påfyllningsstation. I likhet med vad som gäller för andra kollin bör därför överträdelser av märkningskraven för kollin som fyllts på via en påfyllningsstation förenas med straffansvar.

Överträdelser av befintliga förpackningskrav i CLP-förordningen omfattas av straffbestämmelsen i miljöbalken om miljöfarlig kemikaliehantering (29 kap. 3 § andra stycket 7 och 8 miljöbalken). För straffbarhet krävs uppsåt eller oaktsamhet. Straffskalan omfattar böter eller fängelse i två år. Överträdelser av förpackningskraven för kollin som fyllts på via en påfyllningsstation bör behandlas på samma sätt.

I Kemikalieinspektionens rapport föreslås att straffansvaret ska omfatta utsläppande på marknaden av ett ämne eller en blandning. Som anges i avsnitt 5.3 avser bestämmelserna om påfyllningsstationer, till skillnad från de allmänna förpackningskraven, tillhandahållandet och inte utsläppandet på marknaden av ämnen och blandningar. Straffansvaret bör därför utformas på motsvarande sätt även i detta fall.

6 Kompletterande bestämmelser till den nya EU-förordningen om avfallstransporter

Regeringens förslag

Tillsynsmyndigheten ska få besluta att hålla kvar eller omhänderta avfall, om det behövs för att säkerställa att ett förbud i den nya EU-förordningen om avfallstransporter följs eller att ett föreläggande som har beslutats med anledning av förordningen följs.

Förslaget i rapporten Förslag till författningsändringar till följd av revideringen av EU:s avfallstransportförordning

Rapportens förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga synpunkter på det.

Skälen för regeringens förslag

En tillsynsmyndighet får besluta att hålla kvar eller omhänderta avfall, om det behövs för att säkerställa att ett förbud i den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter följs eller att ett föreläggande som har beslutats med

anledning av förordningen följs (26 kap. 13 b § miljöbalken). Den nya EU-förordningen om avfallstransporter trädde i kraft den 20 maj 2024 och ersätter den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter som upphörde att gälla samma dag. Huvuddelen av bestämmelserna i den nya förordningen ska börja tillämpas den 21 maj 2026 (artikel 86).

Tillsynsmyndigheten bör ha möjlighet att hålla kvar eller omhänderta avfall om det behövs enligt den nya EU-förordningen om avfallstransporter. Hänvisningarna till den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter behöver därför ersättas med hänvisningar till den nya EU-förordningen om avfallstransporter.

Den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter ska dock fortfarande tillämpas efter den 20 maj 2024 i vissa fall, se vidare avsnitt 8.

7 Kompletterande bestämmelser till EU-förordningen om förpackningar

Regeringens förslag

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om undantag från en skyldighet att vidta avfallsförebyggande åtgärder enligt EU-förordningen om förpackningar och föreskrifter om en skyldighet för andra aktörer än producenter att ta ut en pantavgift.

Förslaget i rapporten Förslag till komplettering av EU:s förpackningsförordning i svensk rätt

Rapportens förslag stämmer delvis överens med regeringens. I rapporten föreslås att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela de föreskrifter som behövs till följd av EU-förordningen om förpackningar.

Remissinstanserna

De flesta remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Avfall Sverige* framför att bemyndigandet kan bli för begränsat om det enbart gäller EU-förordningen om förpackningar, eftersom det kan tillkomma annan EU-lagstiftning där det finns behov av ett liknande bemyndigande. *Visita* anser att det finns en risk för att bemyndigandet blir för snävt genom att det bara omfattar åtgärder som behövs till följd av EU-förordningen om förpackningar. Åtgärder som inte är nödvändiga, men som medlemsstaterna får göra, riskerar att inte omfattas. *Livsmedelsföretagen* anser att bemyndigandet har en otydlig koppling till de artiklar i förordningen där det ges utrymme för medlemsstaterna att undanta aktörer från regler eller utforma kompletterande regler.

Skogsindustrierna avstyrker förslaget. De anser att det är av stor vikt att harmoniseringen av regelverket prioriteras framför nationella särlösningar

och att det inte finns behov av att införa ytterligare nationella bestämmelser eller undantag från avfallsförebyggande åtgärder.

Skälen för regeringens förslag

I samhället ser vi stora och ständigt tilltagande mängder förpackningar och låga återanvändnings- och insamlingsnivåer. Det innebär ett slöseri med resurser och bidrar till stora utsläpp av koldioxid. EU-förordningen om förpackningar har antagits som ett led i att hantera dessa problem. Den syftar främst till att minska mängden förpackningar som släpps ut på marknaden för att förebygga att förpackningsavfall uppkommer. Det finns dessutom bestämmelser om förbud att använda vissa förpackningar när de inte behövs och om att öka återanvändningen av förpackningar. Syftet är även att insamlingen och behandlingen av det avfall som uppstår ska bli bättre och effektivare.

EU-förordningen om förpackningar omfattar alla slags förpackningar och innehåller regler på ett flertal områden, allt från hållbarhetskrav till krav på avfallshantering, offentlig upphandling och marknadskontroll. Eftersom bestämmelserna är meddelade i en EU-förordning är de direkt gällande. I förordningen finns det dock ett relativt stort utrymme för medlemsstaterna att införa nationella bestämmelser. Det finns t.ex. möjligheter att besluta om undantag från bestämmelserna och möjligheter att i vissa fall välja vilka åtgärder som medlemsstaten vill vidta för att uppnå syftet med bestämmelserna. Regeringen bedömer, till skillnad från *Skogsindustrierna*, att det kan bli aktuellt att utnyttja detta.

De kompletterande reglerna bör lämpligen införas på lägre nivå än lag. Naturvårdsverket bedömer i sin rapport att det i nuvarande lagstiftning inte finns de bemyndiganden som behövs för att fullt ut kunna utnyttja flexibiliteten i EU-förordningen om förpackningar. Regeringen instämmer i den bedömningen.

I rapporten föreslås ett mycket brett bemyndigande för regeringen att meddela alla de föreskrifter som behövs till följd av EU-förordningen om förpackningar. Regeringen anser, till skillnad från *Avfall Sverige* och *Visita*, att bemyndigandet bör göras snävare. Det är bättre att avgöra behovet av bemyndiganden allt eftersom nya regelverk tas fram. Det är först då som det går att avgöra vilken kompetens som är lämplig att delegera. Eftersom EU-förordningen är så pass omfattande är det också svårt att överblicka vilka bestämmelser som bemyndigandet är avsett att användas till. Regeringen instämmer därför i *Livsmedelsföretagens* synpunkt att förslaget ger en otydlig koppling till artiklarna i förordningen och att det bör preciseras.

Det framgår av Naturvårdsverkets rapport att det är relativt få artiklar där ett bemyndigande kan komma att behövas. De flesta av dessa artiklar innehåller bestämmelser om avfallsförebyggande åtgärder. Det finns därför goda möjligheter att avgränsa bemyndigandet på ett bra sätt.

Enligt miljöbalken är en avfallsförebyggande åtgärd en åtgärd ”som vidtas innan ett ämne eller föremål har blivit avfall och som syftar till en minskning av mängden avfall, en minskning av innehållet av farliga ämnen i material och produkter eller en minskning av de negativa effekterna på människors hälsa och miljön som avfall kan ge upphov till”.

Ett exempel på en skyldighet att vidta avfallsförebyggande åtgärder i EU-förordningen om förpackningar är att en ekonomisk aktör inte får släppa ut vissa typer av förpackningar på marknaden, eftersom de kan anses vara onödiga (artikel 25). Det finns dock en möjlighet att i vissa fall göra ett undantag från denna regel för mikroföretag. Ett annat exempel är att ekonomiska aktörer är skyldiga att säkerställa att en viss andel av de använda förpackningarna är återanvändbara. På så sätt uppstår mindre avfall. Även här finns det en möjlighet att införa undantag under vissa omständigheter (artikel 29).

I miljöbalken finns ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om avfallsförebyggande åtgärder som har särskild betydelse för skyddet för människors hälsa eller miljön. Regeringen bedömer dock att bemyndigandet inte omfattar föreskrifter om undantag från att vidta sådana åtgärder. Det bör därför införas en möjlighet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om undantag från skyldigheter i EU-förordningen om förpackningar att vidta avfallsförebyggande åtgärder.

I EU-förordningen om förpackningar finns det även en skyldighet för medlemsstaterna att se till att det tas ut en pantavgift på vissa förpackningar vid försäljningsstället (artikel 50.2). Syftet är att säkerställa en effektiv insamling av dessa förpackningar. En effektiv insamling ger i sin tur goda förutsättningar att återvinna avfallet på ett så bra sätt som möjligt, t.ex. genom att de material som blir resultatet av återvinningen får så hög kvalitet som möjligt. I miljöbalken finns det ett bemyndigande som gör det möjligt att införa en skyldighet för producenter att vidta åtgärder som möjliggör en effektiv insamling av avfall, se 15 kap. 12 § (15 kap. 32 § i prop. 2025/26:108). Eftersom pantavgiften ska tas ut vid försäljningsstället, kommer även andra än producenterna att omfattas av skyldigheten. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få möjlighet att meddela föreskrifter om att andra aktörer än producenter ska ta ut en pantavgift vid försäljningsstället enligt artikel 50.2 i EU-förordningen om förpackningar.

8 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag

Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2027.

Den hittillsvarande bestämmelsen om kvarhållande och omhändertagande av avfall ska fortfarande gälla när det handlar om förbud i den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter eller förelägganden som har beslutats med anledning av förordningen.

Förslaget i rapporten Regeringsuppdrag om den reviderade CLP-förordningen

I rapporten föreslås att lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2026.

Remissinstanserna

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga synpunkter på det.

Förslaget i rapporten Förslag till författningsändringar till följd av revideringen av EU:s avfallstransportförordning

I rapporten föreslås att ändringen i 26 kap. miljöbalken ska träda i kraft den 21 maj 2026. Rapporten innehåller inte något förslag till övergångsbestämmelse.

Remissinstanserna

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga synpunkter på det.

Förslaget i Naturvårdsverkets rapport Förslag till komplettering av EU:s förpackningsförordning i svensk rätt

I rapporten föreslås att ändringen i 15 kap. miljöbalken ska träda i kraft den 12 augusti 2026.

Remissinstanserna

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga synpunkter på det.

Skälen för regeringens förslag

Ikraftträdande

Bestämmelserna i den nya EU-förordningen om avfallstransporter ska i huvudsak börja tillämpas den 21 maj 2026. Bestämmelserna i den ändrade CLP-förordningen som omfattas av de föreslagna straffbestämmelserna börjar gälla den 1 juli 2026, bortsett från regleringen av fordonstränsel och bränslestationer som omfattas av förenklingspaketet om kemikalier och ska börja tillämpas den 1 januari 2028. Huvuddelen av bestämmelserna i EU-förordningen om förpackningar ska börja tillämpas den 12 augusti 2026. De föreslagna lagändringarna bör mot denna bakgrund träda i kraft så snart som möjligt, vilket beräknas vara den 1 januari 2027.

Övergångsbestämmelser

En tillsynsmyndighet får besluta att hålla kvar eller omhänderta avfall, om det behövs för att säkerställa att ett förbud i den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter följs eller att ett föreläggande som har beslutats med anledning av förordningen följs (26 kap. 13 b § miljöbalken). I avsnitt 6 föreslås att hänvisningarna till den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter ska ersättas av hänvisningar till den nya EU-förordningen om avfallstransporter. Den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter upphörde att gälla den 20 maj 2024. Enligt övergångsbestämmelserna till den nya EU-förordningen om avfallstransporter ska bestämmelserna i den tidigare förordningen med vissa undantag fortsätta att tillämpas till och med den 21 maj 2026. Av övergångsbestämmelserna framgår också att den tidigare förordningen fortfarande ska tillämpas även efter det senare datumet i vissa fall. Den föreslagna ändringen i 26 kap. 13 b § miljöbalken behöver därför kompletteras med en övergångs-

bestämmelse om att den hittillsvarande bestämmelsen om kvarhållande och omhändertagande av avfall fortfarande ska gälla när det handlar om förbud i den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter eller förelägganden som har beslutats med anledning av samma förordning.

Straff ska bestämmas efter den lag som gällde när gärningen företogs, (5 § andra stycket lagen [1964:163] om införande av brottsbalken). Några övergångsbestämmelser till straffbestämmelserna som gäller överträdelser av CLP-förordningen behövs därför inte.

9 Konsekvenser

9.1 Problemet och den förändring som eftersträvas

Den ändrade CLP-förordningen

Den ändrade CLP-förordningen trädde i kraft den 10 december 2024. Ändringarna innebär flera nya krav i syfte att skydda hälsa och miljö och förbättra den inre marknaden. Enligt CLP-förordningen är medlemsstaterna skyldiga att införa bestämmelser om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i förordningen, eftersom överträdelser kan skada människors hälsa och miljön. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. De nya reglerna utgör ett viktigt led i att säkerställa ett högt skydd för hälsa och miljö genom skyldigheter för leverantörer att minska risken med ämnen och blandningar. Det finns en risk att regelverket inte följs om leverantörerna kan underlåta att följa de nya kraven utan att det får kännbara konsekvenser. De nya krav som bör omfattas av straffansvar rör tillhandahållande av märkningsuppgifter och påfyllningsstationer. Syftet med straffbestämmelserna är att verka avskräckande och att medföra effektiva och proportionerliga påföljder för överträdelser. Det är viktigt att hantera överträdelser av nya krav på motsvarande sätt som befintliga krav när de syftar till att skydda samma typ av intresse, i detta fall hälsa och miljö.

Konsekvensanalysen tar upp effekterna av de föreslagna straffbestämmelserna. För konsekvenser av den ändrade CLP-förordningen hänvisas till EU-kommissionens konsekvensutredning, SWD (2022) 435 final.

Den nya EU-förordningen om avfallstransporter

Den nya EU-förordningen om avfallstransporter trädde i kraft den 11 april 2024 och ska i huvudsak börja tillämpas den 21 maj 2026. Tillsynsmyndigheten kan i dag besluta att hålla kvar eller omhändertaga avfall om det behövs för att säkerställa att ett förbud i den tidigare förordningen om avfallstransporter följs, eller att ett föreläggande som har meddelats med anledning av förordningen följs. Syftet är att komma till rätta med problem med gränsöverskridande transporter av avfall och att Sverige ska leva upp till sina skyldigheter enligt EU-förordningen om avfallstransporter (prop. 2018/19:79). Förslaget i lagrådsremissen säkerställer att tillsynsmyndigheten får samma möjlighet att kvarhålla eller omhändertaga avfall för att säkerställa att ett förbud i den nya EU-förordningen om avfalls-

transporter följs, eller att ett föreläggande som har meddelats med anledning av förordningen följs.

Ändamålet med den föreslagna övergångsbestämmelsen är att tillsynsmyndigheten fortsatt ska kunna kvarhålla eller omhänderta avfall för att säkerställa att förbud i den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter eller föreläganden som har meddelats med anledning av förordningen följs. Förslaget innebär ingen ändring i sak och får alltså i sig inga konsekvenser.

EU-förordningen om förpackningar

EU-förordningen om förpackningar syftar till att förebygga att förpackningsavfall uppkommer, genom exempelvis bestämmelser om förbud att använda vissa förpackningar när de inte behövs och om att öka återanvändningen av förpackningar. Syftet är även att insamlingen och behandlingen av det avfall som uppstår ska bli bättre och effektivare. Eftersom bestämmelserna är meddelade i en EU-förordning är de direkt gällande. I förordningen finns dock ett relativt stort utrymme för medlemsstaterna att införa nationella bestämmelser. Det finns t.ex. möjligheter att besluta om undantag från förordningen. Förslaget i lagrådsremissen möjliggör för regeringen att meddela de föreskrifter som behövs till följd av EU-förordningen om förpackningar.

9.2 Effekter om någon reglering inte kommer till stånd

Den ändrade CLP-förordningen

Om straffbestämmelser inte införs kommer det att saknas sanktioner med avskräckande verkan för vissa av de nya kraven i den ändrade CLP-förordningen. Det skulle kunna innebära en ökad risk för överträdelser vilket i längden riskerar att leda till skada på människors hälsa och miljön. Det skulle även innebära en skillnad i förhållande till liknande, befintliga krav som omfattas av sanktioner. Det skulle sända en signal om att överträdelser av de nya kraven inte är tillräckligt allvarliga. I avsaknad av sanktioner skulle det vara möjligt att vidta åtgärder i form av föreläggande mot leverantörer som begår överträdelser. Enbart åtgärder som vidtas inom ramen för marknads kontroll bedöms dock inte uppfylla kraven på att sanktioner ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Eftersom åtgärder inom marknads kontrollen är framåtsyftande kommer, det inte vara möjligt att ingripa mot tidigare överträdelser. En annan nackdel är att det blir svårt för aktörer att på förhand bedöma vilka konsekvenser en överträdelse kan medföra.

Den nya EU-förordningen om avfallstransporter

Om ändringen av tillsynsmyndighetens möjlighet till kvarhållande eller omhändertagande av avfall inte införs, kommer befogenheten att gälla för en upphävd EU-förordning. Tillsynsmyndigheten kommer då inte att kunna besluta om kvarhållande eller omhändertagande, trots att det i det enskilda fallet skulle behövas med anledning av den nya EU-förordningen

om avfallstransporter. Det är endast Tullverket, Kustbevakningen och Polismyndigheten som har möjligheter att ta avfall i beslag och Polismyndigheten är i vissa fall beroende av åklagarna för att kunna göra sådana beslag. Länsstyrelsen eller Naturvårdsverket skulle i avsaknad av en bestämmelse om kvarhållande eller omhändertagande av avfall vara beroende av beslut av åklagare, alternativt polis, om att ta avfall i beslag.

EU-förordningen om förpackningar

Om ett bemyndigande inte införs kommer Sverige inte att fullt ut att kunna utnyttja de möjligheter som finns i förordningen att införa nationella bestämmelser. Det skulle också innebära att Sverige inte kan uppfylla kravet i förordningen på att införa en skyldighet att debitera pantavgifter på försäljningsstället.

9.3 Alternativa lösningar

Den ändrade CLP-förordningen

Ett alternativ till de straffbestämmelser som föreslås i lagrådsremissen är att i stället införa miljöstraffavgifter för överträdelser av de aktuella kraven. Miljöstraffavgifter kan användas för mindre allvarliga överträdelser som är enkla att konstatera. Det är dock till exempel inte möjligt att beakta en överträdelser allvar. Dessutom bedöms de överträdelserna inte vara av sådant slag att de lämpar sig för miljöstraffavgifter.

Den nya EU-förordningen om avfallstransporter

Mot bakgrund av att det måste finnas nödvändiga kompletterande nationella bestämmelser till den nya EU-förordningen om avfallstransporter och bedömningen att tillsynsmyndigheten behöver ha möjlighet att själv besluta om kvarhållande eller omhändertagande, bedöms det inte finnas det någon alternativ lösning till den föreslagna lagändringen.

EU-förordningen om förpackningar

Alternativet är att inte införa ett bemyndigande. Det skulle dock innebära att Sverige inte kan leva upp till förordningens krav och begränsa Sveriges möjligheter att införa nationella bestämmelser inom vissa områden.

9.4 Berörda aktörer

Den ändrade CLP-förordningen

Lagrådsremissen berör i denna del samtliga företag som tillhandahåller farliga ämnen och blandningar som omfattas av CLP-förordningen genom försäljning via påfyllningsstationer och i oförpackad form. Dessutom berörs de företag som släpper ut viss ammunition på marknaden som är avsedd att användas av försvarsstyrkor. Samtliga företag som släpper ut

kemiska produkter på marknaden kan beröras om de väljer att ange vissa märkningsuppgifter enbart digitalt.

Försäljning av ämnen och blandningar via påfyllningsstationer har inte tidigare varit särskilt reglerat. Det är därför oklart hur många företag som kommer att tillhandahålla ämnen och blandningar på detta sätt.

Kravet att lämna märkningsuppgifter på annat sätt, exempelvis via en fysisk kopia, berör de företag som tillverkar ammunition som är avsedd att användas av försvarsstyrkor, och aktörer som tillhandahåller allmänheten ämnen och blandningar i oförpackat skick.

I Sverige finns det cirka 3 000 bensinstationer (försäljningsställen för drivmedel) som omfattas av de nya kraven och cirka 70 tillverkare av ammunition. Därutöver finns det cirka 7 000 detaljhandlare och cirka 3 000 dagligvaruhandlare (livsmedelsbutiker) som potentiellt skulle kunna beröras av reglerna om försäljning via påfyllningsstationer. Det finns cirka 400 företag inom kemisk industri.

Berörda myndigheter är främst ansvariga tillsyns-, väglednings- och marknadskontrollmyndigheter. Lagrådsremissens förslag berör samtliga kommuner och länsstyrelser.

Allmänheten kan beröras på så sätt att skyddet för hälsa och miljö upprätthålls i högre utsträckning än om sanktioner inte införs. Detta beror på att de aktörer som omfattas av sanktionerna kan förväntas följa kraven i större utsträckning.

Den nya EU-förordningen om avfallstransporter

Förslaget om omhändertagande eller kvarhållande av avfall berör tillsynsmyndigheterna (Naturvårdsverket och länsstyrelserna i Gävleborgs, Norrbottens, Skåne, Stockholms och Västra Götalands län). Det berör även aktörer som bedriver verksamhet med hantering av avfall i de fallen avfallet blir föremål för omhändertagande eller kvarhållande i enlighet med förslaget.

EU-förordningen om förpackningar

Förslaget berör bl.a. de som driver hotell, restauranger, kaféer och cateringverksamheter. Ytterligare aktörer som berörs är slutliga distributörer som tillhandahåller drycker till konsumenter i konsumentförpackningar, aktörer som använder transportförpackningar och gruppförpackningar och konsumenter inom dessa sektorer. Dessutom påverkas tillsyns- och marknadskontrollmyndigheter.

9.5 Konsekvenser för offentliga aktörer

Den ändrade CLP-förordningen

Kemikalieinspektionen, kommuner och länsstyrelsen bedriver redan i dag tillsyn inom det berörda området. En tillsynsmyndighet ska skyndsamt anmäla överträdelse av bestämmelser i miljöbalken eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av balken till Polismyndigheten eller Åklagarmyndigheten. Att upprätta en anmälan om konstaterad överträdelse av de föreslagna straffbestämmelserna kan antas medföra vissa

ökade kostnader för berörda tillsynsmyndigheter i form av ökad dokumentation och administration samt initiala kostnader för utbildning och information. Genom initiala proaktiva insatser med information och vägledning om regelförändringarna till berörda branscher kan regel efterlevnaden öka utan att sanktionsmöjligheterna behöver användas. Införandet av straffbestämmelser bedöms kunna fungera avhållande och därmed ge incitament för verksamhetsutövare att följa lagstiftningen. Förslaget bedöms ha marginell påverkan på kommunernas kostnader. Den kommunala finansieringsprincipen aktualiseras inte.

Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten kommer att ansvara för utredningar om överträdelser som kan leda till straff enligt de föreslagna straffbestämmelserna. Ärendetillströmningen till dessa myndigheter kan förväntas öka något. Brottsutredningar förväntas dock bli sällsynt förekommande. Miljöbrottmål hanteras av allmän domstol. Sammantaget bedöms eventuella merkostnader för berörda aktörer kunna rymmas inom befintliga budgetramar.

Den nya EU-förordningen om avfallstransporter

Förslaget innebär att tillsynsmyndigheterna kommer att kunna besluta om kvarhållande eller omhändertagande av avfall med anledning av bestämmelserna i den nya EU-förordningen om avfallstransporter. Genom den nya förordningen om avfallstransporter införs bland annat nya förbudsbestämmelser när det gäller export av informationspliktigt avfall från EU och transport av avfall för bortskaffande inom EU. Det kan inte uteslutas att de nya förbudena kan leda till att antalet tillsynsärenden om omhändertagande ökar. Möjligheten att hålla kvar och omhänderta avfall är dock inte ett krav på tillsynsmyndigheterna utan innebär endast en möjlighet. Förslaget bedöms inte ge upphov till sådana kostnader som inte rymms inom befintliga budgetramar.

EU-förordningen om förpackningar

Förslaget kan innebära en risk för ökad administration för tillsyns- och marknadskontrollmyndighet. Det beror t.ex. på att undantagen från de avfallsförebyggande åtgärderna följs av att vissa villkor måste uppfyllas enligt EU-förordningen om förpackningar, exempelvis befolkningstäthet eller att de ekonomiska aktörerna har antagit en affärsplan för förebyggande och materialåtervinning av avfall.

9.6 Konsekvenser för näringsidkare

Den ändrade CLP-förordningen

Företag och verksamheter riskerar att straffas för överträdelser av de krav i CLP-förordningen som omfattas av de föreslagna straffbestämmelserna. Detta ger i sig incitament att bättre följa kraven och att mer likvärdig konkurrens skapas inom EU. Bedömningen är att berörda företag kan bli avskräckta av den kostnad som överträdelser av straffbestämmelserna kan innebära i form av en företagsbot. Enbart risken för sanktionsåtgärder utgör ett incitament både för det egna företaget och dess konkurrenter att

följa kraven. Den kriminalisering som nu föreslås motsvarar till viss del vad som redan gäller för överträdelse av andra liknande regler.

Den nya EU-förordningen om avfallstransporter

De näringsidkare som träffas av förbuden i den nya EU-förordningen om avfallstransporter eller som meddelas förelägganden med anledning av förordningen, påverkas i de fall tillsynsmyndigheten beslutar att kvarhålla eller omhänderta avfall.

EU-förordningen om förpackningar

Genom bemyndigandet kan det införas undantag från skyldigheter i förordningen att vidta avfallsförebyggande åtgärder. Om bemyndigandet används behöver berörda företag inte anpassa verksamheten till förordningens krav i dessa delar. De kan t.ex. fortsätta använda förpackningar som annars hade blivit förbjudna och behöver inte vidta åtgärder för att uppnå mål för antalet återanvändbara förpackningar som ska användas. Företagen kan också undvika ytterligare administrativa bördor som annars riskerar att bli en följd av nya krav.

Verksamheter som kan bli skyldiga att debitera en pantavgift kommer inte att påverkas nämnvärt, eftersom pantavgifter i stor utsträckning debiteras redan i dag.

9.7 Konsekvenser för miljön

Den ändrade CLP-förordningen

Förslagen bedöms bidra till att berörda aktörer i högre grad följer kraven i förordningen, vilket kommer att påverka såväl människors hälsa som miljön i positiv riktning. Förslagen till straffbestämmelser bedöms även bidra till förbättrade möjligheter att nå miljökvalitetsmålet Giftfri miljö.

Den nya EU-förordningen om avfallstransporter

Den föreslagna lagändringen bedöms inte i sig innebära några andra konsekvenser för miljön än att den ger tillsynsmyndigheterna verktyg för att ingripa vid olagliga avfallstransporter och därigenom medverka till att förebygga och minska skadliga effekter på miljön.

EU-förordningen om förpackningar

Om det införs undantag från krav på att vidta avfallsförebyggande åtgärder kan förslaget innebära att miljönyttan av de nya kraven inte blir lika stor.

En skyldighet för fler aktörer att debitera pant på försäljningsställen kan ha positiv effekt på insamling och återvinning, vilket kan leda till en bättre resurshushållning och ökade möjligheter till en miljöriktig behandling.

10 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i miljöbalken

15 kap.

51 a § *Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om*

- 1. undantag från en skyldighet att vidta avfallsförebyggande åtgärder i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/40 av den 19 december 2024 om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG, och*
- 2. en skyldighet för andra än producenter att ta ut en pantavgift enligt artikel 50.2 i förordning (EU) 2025/40.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bemyndiganden att meddela föreskrifter som gäller EU-förordningen om förpackningar. Övervägandena finns i avsnitt 7.

Enligt *första punkten* får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om undantag från en skyldighet att vidta avfallsförebyggande åtgärder enligt EU-förordningen om förpackningar. Förordningen innehåller ett flertal krav på att vidta avfallsförebyggande åtgärder. Vad som avses med avfallsförebyggande åtgärder framgår av 2 § (5 § i prop. 2025/26:108).

Exempel på bestämmelser i EU-förordningen om förpackningar som är avsedda att vara avfallsförebyggande, och för vilka det kan bli aktuellt att använda bemyndigandet för att föreskriva om undantag, är bl.a. följande:

- I artikel 25.1 anges att en ekonomisk aktör inte får släppa ut förpackningar på marknaden i de format och för de användningsområden som förtecknas i bilaga V. Det omfattar bl.a. vissa nät och påsar för frukt och grönsaker och små flaskor för schampo och liknande produkter som erbjuds på hotell. Enligt artikel 25.4 får medlemsstaterna under vissa omständigheter tillåta undantag för mikroföretag.
- Enligt artikel 29.6 ska slutliga distributörer som tillhandahåller drycker i konsumentförpackningar till konsumenter uppnå mål för hur stor andel av de förpackningar som de använder som är återanvändbara. Enligt artikel 29.11 får medlemsstaterna undanta sådana distributörer om t.ex. deras försäljningsyta är belägen på en ö som har en befolkning på mindre än 2 000 invånare.

Enligt *andra punkten* får regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddela föreskrifter om en skyldighet för andra än producenter att ta ut en pantavgift enligt artikel 50.2 i EU-förordningen om förpackningar. Att ta ut en pantavgift är inte en avfallsförebyggande åtgärd utan syftar till att få en effektiv insamling av förpackningsavfall. I 12 § (32 § i prop. 2025/26:108) finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att inom ramen för ett utökat producentansvar meddela föreskrifter om en skyldighet för producenter att vidta åtgärder som möjliggör en effektiv insamling. Enligt artikel 50.2 i EU-förordningen om förpackningar ska dock pantavgiften debiteras vid försäljningsstället. Det är ofta aktörer som inte är producenter som driver

försäljningsställena. Det föreslagna bemyndigandet är avsett att användas för att meddela skyldigheter för dessa aktörer. Vilka som omfattas av uttrycket producent framgår av 8 a § (5 § i prop. 2025/26:108).

Hänvisningarna till EU-förordningen om förpackningar är dynamiska och avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

26 kap.

Kvarhållande och omhändertagande av avfall

13 b § Tillsynsmyndigheten får besluta att hålla kvar eller omhänderta avfall, om det behövs för att säkerställa att ett förbud i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1157 av den 11 april 2024 om transport av avfall, om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056 och om upphävande av förordning (EG) nr 1013/2006* följs eller att ett föreläggande som har beslutats med anledning av förordningen följs.

Paragrafen ger tillsynsmyndigheten möjlighet att hålla kvar eller omhänderta avfall. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Ändringen innebär att hänvisningarna till den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter ersätts av hänvisningar till den nya EU-förordningen om avfallstransporter.

Hänvisningarna till den nya förordningen om avfallstransporter är dynamiska och avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

29 kap.

3 § För *miljöfarlig kemikaliehantering* döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet tar befattning med en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara som innehåller eller har behandlats med en kemisk produkt utan att vidta de skyddsåtgärder, produktval eller försiktighetsmått i övrigt som behövs på grund av produktens, organismens eller varans inneboende egenskaper och genom denna underlåtenhet orsakar eller riskerar att orsaka skada på människor eller i miljön.

För miljöfarlig kemikaliehantering döms även den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. bryter mot ett förbud att sprida bekämpningsmedel enligt 14 kap. 7 §,

2. bryter mot ett förbud eller en föreskrift om en skyddsåtgärd, ett produktval eller ett annat försiktighetsmått som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap.,

3. på marknaden släpper ut ett tvätt- eller rengöringsmedel eller en tensid för ett sådant medel utan att följa en skyldighet enligt artikel 3 eller 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel,

4. bryter mot en begränsning för att tillverka, släppa ut på marknaden eller använda ett ämne enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar,

5. i fråga om åtgärder för bortskaffande eller återvinning av avfall bryter mot artikel 7.2 eller 7.3 i förordning (EU) 2019/1021,

6. bryter mot en begränsning för att tillverka, släppa ut på marknaden eller använda ett ämne, som sådant eller ingående i en blandning eller i en vara, enligt artikel 67 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av

direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG,

7. släpper ut en kemisk produkt eller ett explosivt föremål på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.1 eller 35.2 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006,

8. i egenskap av att vara tillverkare, nedströmsanvändare eller någon som för in en kemisk produkt eller ett explosivt föremål till Sverige, släpper ut produkten eller föremålet på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.2 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008,

9. bryter mot artikel 35.2a i förordning (EG) nr 1272/2008 genom att tillhandahålla ett ämne eller en blandning via en påfyllningsstation utan att

- a) ämnet eller blandningen får tillhandahållas via en påfyllningsstation, eller
- b) förpackningskraven för påfyllda kollin är uppfyllda,

10. bryter mot ett förbud eller en begränsning för att producera, använda, importera, exportera, återexportera, vidare leverera, tillhandahålla till en annan person eller på marknaden släppa ut ett ämne, en produkt eller en utrustning enligt artikel 4, 5, 11.2, 15.1, 15.2 eller 19.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/590 av den 7 februari 2024 om ämnen som bryter ned ozonskiktet och om upphävande av förordning (EG) nr 1005/2009,

11. i fråga om åtgärder för återvinning och destruktion av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 20.1, 20.5 eller 20.6 i förordning (EU) 2024/590,

12. släpper ut ozonnedbrytande ämnen i atmosfären utan att det är tillåtet enligt artikel 21.1 i förordning (EU) 2024/590,

13. i fråga om åtgärder för att hindra eller minska läckage av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 21.2 i förordning (EU) 2024/590,

14. använder ett växtskyddsmedel utan att följa de villkor som framgår av märkningen enligt vad som krävs i artikel 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG,

15. på marknaden släpper ut ett växtskyddsmedel eller ett hjälpämne som allmänheten får tillgång till, utan att se till att medlet eller ämnet innehåller sådana beståndsdelar som avskräcker från eller förhindrar konsumtion enligt vad som krävs i artikel 64.2 i förordning (EG) nr 1107/2009,

16. på marknaden släpper ut ett växtskyddsmedel eller ett hjälpämne utan att följa en skyldighet i artikel 64.3 i förordning (EG) nr 1107/2009,

17. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt i strid med ett förbud eller en begränsning i artikel 14, 15.1 eller 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter, om inte förekomsten av ett förbjudet ämne i en kosmetisk produkt kan anses tillåten enligt artikel 17 i samma förordning,

18. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt utan att produkten har genomgått en säkerhetsbedömning i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 1223/2009, eller att en säkerhetsrapport har upprättats i enlighet med samma artikel,

19. använder en biocidprodukt utan att följa de bestämmelser och villkor som följer av märkningen enligt vad som krävs i artikel 17.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter,

20. på marknaden släpper ut en behandlad vara utan att följa en skyldighet i artikel 58.2 i förordning (EU) nr 528/2012,

21. i egenskap av innehavare av ett produktgodkännande av en biocidprodukt inte ser till att produkten innehåller beståndsdelar som avskräcker från konsumtion

enligt vad som krävs i artikel 69.1 andra stycket andra meningen i förordning (EU) nr 528/2012.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om

1. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 1 §,
2. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 6 § eller om ansvar enligt 6 § inte ska dömas ut till följd av 6 § andra stycket, eller
3. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 9 § första stycket 9.

Paragrafen innehåller bestämmelser om straff för miljöfarlig kemikaliehantering. Övervägandena finns i avsnitt 5.2 och 5.3.

Andra stycket nionde punkten a, som är ny, avser överträdelser av förbudet i artikel 35.2a och avsnitt 3.4 första stycket k i del 3 av bilaga II i CLP-förordningen mot att till konsumenter och yrkesmässiga användare tillhandahålla farliga ämnen eller blandningar som uppfyller kriterierna för klassificering i vissa faroklasser eller farokategorier via påfyllningsstationer. Det innebär att det är straffbart att via en påfyllningsstation tillhandahålla ämnen eller blandningar som uppfyller kriterierna för klassificering i någon av de faroklasser eller indelningar som räknas upp i punkten k i bilagan, till exempel akut toxicitet. Vad som avses med påfyllning och påfyllningsstation framgår av artiklarna 2.40 och 2.41 i CLP-förordningen.

Nionde punkten b, som är ny, avser överträdelser av kravet i artikel 35.2a och avsnitt 3.4 första stycket j i del 3 av bilaga II i CLP-förordningen på att varje påfyllt kolli ska uppfylla förpackningskraven i enlighet med avdelning IV i CLP-förordningen för att ämnen eller blandningar ska få tillhandahållas via en påfyllningsstation. Vad som avses med kolli framgår av artikel 2.35 i CLP-förordningen.

Kraven gäller för ämnen och blandningar. Vad som avses med ett ämne och en blandning framgår av artiklarna 2.7 och 2.8 i CLP-förordningen.

Det är leverantörer som ska säkerställa att kraven är uppfyllda (avsnitt 3.4 i del 3 av bilaga II i CLP-förordningen). Vad som avses med en leverantör framgår av artikel 2.26 i CLP-förordningen.

Hänvisningen till CLP-förordningen är, som i den hittillsvarande regleringen, dynamisk och avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Andra stycket tionde–tjugoförsta punkterna numreras om och stämmer överens med hittillsvarande nionde–tjugonde punkterna.

4 § För otillåten miljöverksamhet döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. påbörjar eller bedriver en verksamhet eller vidtar en åtgärd utan tillstånd eller godkännande eller utan att ha gjort en anmälan, eller efter att ha gjort en anmälan påbörjar en verksamhet eller åtgärd utan att följa en föreskriven tidsfrist, allt enligt vad som krävs i

a) bestämmelsen i 7 kap. 28 a § om skydd för särskilda naturområden, om verksamheten eller åtgärden inte omfattas av ett tillstånd eller en dispens enligt bestämmelserna i 9 eller 11–15 kap.,

b) föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 9 kap. 6 § om miljöfarliga verksamheter,

c) bestämmelsen i 9 kap. 6 c § om anmälningspliktiga miljöfarliga verksamheter,

d) bestämmelserna i 11 kap. eller föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 11 kap. om vattenverksamheter,

e) bestämmelsen i 11 kap. 9 b § tredje stycket om anmälningspliktiga vattenverksamheter,

f) bestämmelsen i 11 kap. 22 § om att ta en anläggning för bortledning av grundvatten ur bruk,

g) bestämmelsen i 12 kap. 6 § eller föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 12 kap. 6 § om att en verksamhet eller åtgärd ska anmälas för samråd,

h) bestämmelsen i 13 kap. 12 § om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer och om att släppa ut produkter som innehåller eller består av sådana organismer på marknaden,

i) föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 13 kap. 16 § om innesluten användning av genetiskt modifierade organismer,

j) föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap. 8 § om hantering, införsel, utförsel, tillstånd, godkännande eller anmälan av kemiska produkter, biotekniska organismer eller varor,

k) bestämmelserna i artikel 56 i förordning (EG) nr 1907/2006 om förutsättningar för att få använda ett ämne som anges i bilaga XIV till den förordningen eller släppa ut ett sådant ämne på marknaden,

l) bestämmelserna i artikel 28.1 i förordning (EG) nr 1107/2009 om krav på produktgodkännande av växtskyddsmedel,

m) bestämmelserna om krav på godkännande av biocidprodukter i artikel 17.1 i förordning (EU) nr 528/2012,

n) föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 15 kap. 34 § om krav på *godkännande* för yrkesmässig drift av en producentansvarsorganisation för avfall från elektrisk och elektronisk utrustning, eller

o) bestämmelserna i 17 kap. om regeringens tillåtlighetsprövning, eller

2. i egenskap av innehavare av det tillstånd eller det beslut om tillåtlighet, godkännande eller dispens som gäller för verksamheten eller åtgärden och som har meddelats med stöd av balken, förordning (EG) nr 1907/2006, förordning (EG) nr 1107/2009 eller förordning (EU) nr 528/2012 bryter mot ett villkor eller en bestämmelse i tillståndet eller i beslutet.

I fråga om ett villkor eller en bestämmelse om buller (bullervillkor) som har angetts i ett sådant tillstånd eller beslut som avses i första stycket 2 ska det förhållandet att en bostadsbyggnad är utsatt för omgivningsbuller i strid med bullervillkoret inte anses utgöra ett brott mot villkoret, om

1. byggnaden ingår i ett område med detaljplan eller omfattas av ett bygglov enligt plan- och bygglagen (2010:900),

2. det i planbeskrivningen till planen eller i lovet har angetts beräknade bullervärden och omgivningsbullret inte överskrider dessa värden, och

3. beräkningen av bullervärdena har gjorts med hänsyn till intresset att förebygga olägenhet för människors hälsa.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 1 § eller om gärningen omfattas av en föreskrift som regeringen har meddelat med stöd av 30 kap. 1 § om skyldighet att betala miljöstraffavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om straff för otillåten miljöverksamhet.

Ändringen i *första stycket första punkten n* är enbart språklig och innebär att samma uttryck används som i förordningen (2022:1276) om producentansvar för elutrustning.

6 § För bristfällig miljöinformation döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av oaksamhet

1. i fråga om kemiska produkter eller biotekniska organismer bryter mot bestämmelserna om produktinformation i 14 kap. genom att

a) felaktigt klassificera eller inte klassificera en produkt enligt vad som krävs i föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap.,

b) inte märka en produkt eller att lämna annan produktinformation enligt vad som krävs i föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap.,

c) inte med en lämplig symbol eller beteckning för fara eller risk eller med annan tydlig varningstext märka en produkt eller på annat sätt lämna produktinformation, om märkningen eller informationen behövs till skydd för människors hälsa eller miljön, eller

d) lämna oriktig eller bristfällig produktinformation,

2. i fråga om kemiska produkter bryter mot en bestämmelse i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier genom att

a) inte märka en produkt med en farosymbol, en farobeteckning, en riskfras eller ett varningsmärke enligt vad som krävs i förordningens artikel 17.1,

b) inte lämna säkerhetsdatablad enligt vad som krävs i förordningens artikel 17.3, eller

c) lämna oriktig uppgift i märkningen eller säkerhetsdatabladet,

3. i fråga om tvätt- eller rengöringsmedel bryter mot förordning (EG) nr 648/2004 genom att inte märka förpackningar enligt vad som krävs i förordningens artikel 11,

4. i fråga om produkter och utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser bryter mot förordning (EU) 2024/573 genom att inte märka produkter eller utrustning enligt vad som krävs i förordningens artikel 12,

5. i fråga om kemiska produkter bryter mot förordning (EG) nr 1907/2006 genom att

a) inte förse mottagaren av ett ämne eller en blandning med ett säkerhetsdatablad enligt kraven i artikel 31,

b) lämna oriktig eller bristfällig uppgift i säkerhetsdatabladet, eller

c) inte enligt vad som krävs i artikel 33 tillhandahålla en mottagare eller konsument information om namn på ett ämne som ingår i en vara och finns angivet i bilaga XIV till förordningen eller angivet i den kandidatförteckning som avses i artikel 59,

6. i fråga om kemiska produkter och explosiva föremål bryter mot förordning (EG) nr 1272/2008 genom att

a) felaktigt klassificera eller inte klassificera ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.1, 4.2, 4.3 eller 4.8, eller

b) felaktigt märka eller inte märka ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.4, 4.7 eller 4.8,

7. bryter mot artiklarna 29, 34a.2 andra stycket eller 35.2a i förordning (EG) nr 1272/2008 i fråga om att tillhandahålla märkningsuppgifter på annat sätt än genom att märka ett ämne eller en blandning,

8. bryter mot artikel 35.2a i förordning (EG) nr 1272/2008 genom att tillhandahålla ett ämne eller en blandning via en påfyllningsstation utan att märkningskraven för påfyllda kollin är uppfyllda,

9. i fråga om behandlat utsäde eller växtskyddsmedel bryter mot förordning (EG) nr 1107/2009 genom att

a) felaktigt märka eller inte märka ett behandlat utsäde enligt vad som krävs i artikel 49.4,

b) felaktigt märka eller inte märka ett växtskyddsmedel enligt vad som krävs i artikel 65.1 och i kommissionens förordning (EU) nr 547/2011 av den 8 juni 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller märkningskrav för växtskyddsmedel, eller

c) lämna oriktig eller bristfällig produktinformation enligt vad som krävs i artikel 66.1, 66.2 eller 66.5, eller

10. i fråga om en biocidprodukt eller behandlad vara bryter mot förordning (EU) nr 528/2012 genom att

a) inte märka produkten eller varan på ett sätt som uppfyller kraven i artikel 58.3 eller artikel 69.2, eller

b) inte lämna produktinformation som uppfyller kraven i artikel 72.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om underlåtenheten eller den oriktiga eller bristfälliga informationen varit sådan att den inte kunnat försvåra bedömningen av risken för skada på människors hälsa eller i miljön. Ansvar ska inte heller dömas ut enligt denna paragraf, om ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 9 § första stycket 9.

Paragrafen innehåller bestämmelser om straff för bristfällig miljöinformation. Övervägandena finns i avsnitt 5.4 och 5.5.

Första stycket sjunde punkten, som är ny, avser överträdelser av kraven som gäller om märkningsuppgifter tillhandahålls på annat sätt än genom att märka ett ämne eller en blandning. Med att märka ett ämne eller en blandning avses till exempel att märkningsuppgifter tillhandahålls på en etikett eller direkt på en förpackning. Överträdelser av krav på märkning är straffbelagda enligt första stycket 6 b.

Punkten avser överträdelser av kraven i artikel 29 i CLP-förordningen. I artikel 29.3 och 29.4b finns undantag från märkningskraven som innebär att märkningsuppgifter kan tillhandahållas på annat sätt än genom märkning. Enligt artikel 29.3 får vissa ämnen och blandningar tillhandahållas allmänheten utan förpackning. I de fallen ska märkningsuppgifter lämnas på annat sätt, till exempel genom en kopia av märkningsuppgifterna.

Enligt artikel 29.4b ska försvarsstyrkor förses med säkerhetsdatabladet eller, om inget säkerhetsdatablad krävs, en kopia av märkningsuppgifterna. Skyldigheten att tillhandahålla säkerhetsdatablad finns i artikel 31 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach). Säkerhetsdatabladet ska innehålla de märkningsuppgifter som krävs enligt CLP-förordningen (se avsnitt 2.2 i bilaga II till Reach). Att inte förse mottagaren av ett ämne eller en blandning med ett säkerhetsdatablad, eller lämna oriktig eller bristfällig uppgift i säkerhetsdatabladet, enligt kraven i artikel 31 i Reach är straffbelagt enligt första stycket 5 a och 5 b. Ansvar för överträdelser av kraven på säkerhetsdatablad kan därför inte utkrävas enligt denna punkt. Det är först om bestämmelserna i Reach innebär att säkerhetsdatablad inte krävs som ansvar kan utkrävas.

Punkten avser även överträdelser av kraven i artikel 34.2a andra stycket och 35.2a i CLP-förordningen. Enligt artikel 34.2a får märkningsuppgifter i vissa fall tillhandahållas enbart på en digital etikett. Leverantörerna ska då på begäran, eller om den digitala etiketten tillfälligt inte är tillgänglig, tillhandahålla märkningsuppgifter även på alternativa sätt. Överträdelser av kraven på digital märkning i artikel 31.1b och 34b i CLP-förordningen är straffbelagda enligt första stycket 6 b.

För att farliga ämnen och blandningar ska få tillhandahållas till konsumenter och yrkesmässiga användare krävs enligt artikel 35.2a och avsnitt 3.4 första stycket a och b i del 3 av bilaga II till CLP-förordningen att påfyllningsstationen är försedd med etiketter som motsvarar etiketterna för varje farligt ämne eller varje farlig blandning som tillhandahålls vid stationen.

Åttonde punkten, som är ny, avser överträdelser av kravet i artikel 35.2a och avsnitt 3.4 i i del 3 av bilaga II till CLP-förordningen på att varje påfyllt kolli ska uppfylla märkningskraven i enlighet med avdelning III i CLP-förordningen för att ämnen eller blandningar ska få tillhandahållas via en påfyllningsstation. Vad som avses med kolli framgår av artikel 2.35 i CLP-förordningen. Vad som avses med påfyllning och påfyllningsstation framgår av artiklarna 2.40 och 2.41 i CLP-förordningen.

Kraven gäller för ämnen och blandningar. Vad som avses med ett ämne och en blandning framgår av artiklarna 2.7 och 2.8 i CLP-förordningen.

Det är leverantörer som ska säkerställa att kraven är uppfyllda. Vad som avses med en leverantör framgår av artikel 2.26 i CLP-förordningen.

Hänvisningarna till CLP-förordningen är, som i den hittillsvarande regleringen, dynamiska och avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Nionde och tionde punkterna numreras om och stämmer överens med hittillsvarande sjunde och åttonde punkterna.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

2. Bestämmelsen i 26 kap. 13 b § i den äldre lydelsen gäller fortfarande för förbud i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall och förelägganden som har beslutats med anledning av förordningen.

Enligt *första punkten* träder lagen i kraft den 1 januari 2027.

Enligt *andra punkten* ska 26 kap. 13 b § i den äldre lydelsen fortfarande gälla för förbud i den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter och förelägganden som har beslutats med anledning av samma förordning. Det betyder att den äldre föreskriften ska tillämpas i de fall övergångsbestämmelserna i den nya EU-förordningen om avfallstransporter innebär att förbuden enligt den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter gäller. Det innebär även att den äldre föreskriften ska tillämpas för förelägganden som har beslutats med anledning av samma förordning.

Sammanfattning av rapporten Förslag till författningsändringar till följd av revideringen av EU:s avfallstransportförordning i relevanta delar

I rapporten redovisar Naturvårdsverket bl.a. förslag till författningsändringar med anledning av den nya EU-förordningen om avfallstransporter.

Naturvårdsverket föreslår att de nuvarande hänvisningarna i 26 kap. 13 b § miljöbalken till den tidigare EU-förordningen om avfallstransporter ska ersättas av hänvisningar till den nya EU-förordningen om avfallstransporter.

Rapporten innehåller inte någon beskrivning av konsekvenserna av den föreslagna lagändringen.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 21 maj 2026.

Förslag till lag om ändring i miljöbalken

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 kap.

13 b §

Tillsynsmyndigheten får besluta att hålla kvar eller omhändertar avfall, om det behövs för att säkerställa att ett förbud i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall följs eller att ett föreläggande som beslutats med anledning av förordningen följs. *Lag (2022:1100).*

Tillsynsmyndigheten får besluta att hålla kvar eller omhändertar avfall, om det behövs för att säkerställa att ett förbud i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2024/1157 av den 11 april 2024 om transport av avfall, om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 202/1056 och om upphävande av förordning (EG) nr 1013/2006 följs eller att ett föreläggande som beslutats med anledning av förordningen följs.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden kommit in från Avfall Sverige, Boliden AB, Gullspångs kommun, Bollnäs kommun, Byggföretagen, Gävle kommun, Göteborgs kommun, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Lunds kommun, Länsstyrelsen i Gävleborgs län, Länsstyrelsen i Norrbottens län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Stockholms län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Malmö kommun, NG Nordic Sweden AB; Remondis Sweden AB, Ronneby kommun, Stena Recycling AB, Stockholms kommun, Svenskt Näringsliv, Tullverket, Växjö kommun och Återvinningsindustrierna.

Därutöver har yttranden kommit in från Företagarna och IKEM – Innovations- och kemiindustrierna i Sverige.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Arvidsjaur kommun, Bjurholms kommun, Dorotea kommun, Falu kommun, Heidelberg Materials Alternative Fuels, Hofors kommun, Härjedalens kommun, Härnösands kommun, Kumla kommun, Kuusakoski Sverige AB, Landskrona kommun, Lindberg & Son, Mälarenergi AB, Norrköpings kommun, Oxelösunds kommun, Perstorps kommun, Piteå kommun, PreZero Recycling, Ragn-Sells AB, Sortera Recycling, Strängnäs kommun, Strömstads kommun, Sundsvalls kommun, Svensk Plaståtervinning AB, Sveriges Kommuner och Regioner, Södertälje kommun, Teknikföretagen, Umeå kommun, Vattenfall AB Värme Uppsala, Vimmerby kommun, Åmåls kommun och Åre kommun.

Sammanfattning av rapporten Regeringsuppdrag om den reviderade CLP-förordningen

Bilaga 4

I rapporten presenterar Kemikalieinspektionen en analys av behovet av författningsändringar till följd av den ändrade CLP-förordningen. Kemikalieinspektionen bedömer att de nya bestämmelserna i förordningen inte föranleder några andra författningsändringar än i straffbestämmelserna. Kemikalieinspektionen föreslår både ändringar i befintliga straffbestämmelser och att ett flertal nya straffbestämmelser införs. Kemikalieinspektionen föreslår att straffbestämmelsen som avser felaktig märkning ändras till att omfatta lämnandet av märkningsuppgifter. De nya straffbestämmelserna föreslås för skyldigheter som inte redan omfattas av befintliga sanktioner. Det handlar om överträdelser av krav på märkning, påfyllningsstationer, distansförsäljning och reklam.

Rapporten innehåller en beskrivning av konsekvenserna av införandet av straffbestämmelser i enlighet med förordning (2024:183) om konsekvensutredningar.

De nya straffbestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 juli 2026.

Rapportens lagförslag i relevanta delar

Förslag till lag om ändring i miljöbalken

Härigenom föreskrivs att 29 kap. 3 och 6 §§ miljöbalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

29 kap.

3 §¹

För miljöfarlig kemikaliehantering döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet tar befattning med en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara som innehåller eller har behandlats med en kemisk produkt utan att vidta de skyddsåtgärder, produktval eller försiktighetsmått i övrigt som behövs på grund av produktens, organismens eller varans inneboende egenskaper och genom denna underlåtenhet orsakar eller riskerar att orsaka skada på människor eller i miljön.

För miljöfarlig kemikaliehantering döms även den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. bryter mot ett förbud att sprida bekämpningsmedel enligt 14 kap. 7 §,
2. bryter mot ett förbud eller en föreskrift om en skyddsåtgärd, ett produktval eller ett annat försiktighetsmått som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap.,

3. på marknaden släpper ut ett tvätt- eller rengöringsmedel eller tensid för ett sådant medel utan att följa en skyldighet enligt artikel 3 eller 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel,

4. bryter mot en begränsning för att tillverka, släppa ut på marknaden eller använda ett ämne enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föreningar,

5. i fråga om åtgärder för bortskaffande eller återvinning av avfall bryter mot artikel 7.2 eller 7.3 i förordning (EU) 2019/1021,

6. bryter mot en begränsning för att tillverka, släppa ut på marknaden eller använda ett ämne, som sådant eller ingående i en blandning eller i en vara, enligt artikel 67 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG,

7. släpper ut en kemisk produkt eller ett explosivt föremål på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.1 eller 35.2 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om

klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006,

8. i egenskap av att vara tillverkare, nedströmsanvändare eller någon som för in en kemisk produkt eller ett explosivt föremål till Sverige, släpper ut produkten eller föremålet på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.2 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008,

9. bryter mot ett förbud eller en begränsning för att producera, använda, importera, exportera, återexportera, vidare leverera, tillhandahålla till en annan person eller på marknaden släppa ut ett ämne, en produkt eller en utrustning enligt artikel 4, 5, 11.2, 15.1, 15.2 eller 19.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/590 av den 7 februari 2024 om ämnen som bryter ned ozonskiktet och om upphävande av förordning (EG) nr 1005/2009,

10. i fråga om åtgärder för återvinning och destruktion av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 20.1, 20.5 eller 20.6 i förordning (EU) 2024/590,

11. släpper ut ozonnedbrytande ämnen i atmosfären utan att det är tillåtet enligt artikel 21.1 i förordning (EU) 2024/590,

12. i fråga om åtgärder för att hindra eller minska läckage av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 21.2 i förordning (EU) 2024/590,

13. använder ett växtskyddsmedel utan att följa de villkor som framgår av märkningen enligt vad som krävs i artikel 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG,

14. på marknaden släpper ut ett växtskyddsmedel eller ett hjälpämne som allmänheten får tillgång till, utan att se till att medlet eller ämnet innehåller sådana beståndsdelar som avskräcker från eller förhindrar konsumtion enligt vad som krävs i artikel 64.2 i förordning (EG) nr 1107/2009,

15. på marknaden släpper ut ett växtskyddsmedel eller ett hjälpämne utan att följa en skyldighet i artikel 64.3 i förordning (EG) nr 1107/2009,

16. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt i strid med ett förbud eller en begränsning i artikel 14, 15.1 eller 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter, om inte förekomsten av ett förbjudet ämne i en kosmetisk produkt kan anses tillåten enligt artikel 17 i samma förordning,

17. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt utan att produkten har genomgått en säkerhetsbedömning i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 1223/2009, eller att en säkerhetsrapport har upprättats i enlighet med samma artikel,

18. använder en biocidprodukt utan att följa de bestämmelser och villkor som följer av märkningen enligt vad som krävs i artikel 17.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter,

19. på marknaden släpper ut en behandlad vara utan att följa en

19. på marknaden släpper ut en behandlad vara utan att följa en

skyldighet i artikel 58.2 i förordning (EU) nr 528/2012, *eller*

20. i egenskap av innehavare av ett produktgodkännande av en biocidprodukt inte ser till att produkten innehåller beståndsdelar som avskräcker från konsumtion enligt vad som krävs i artikel 69.1 andra stycket andra meningen i förordning (EU) nr 528/2012.

skyldighet i artikel 58.2 i förordning (EU) nr 528/2012,

20. i egenskap av innehavare av ett produktgodkännande av en biocidprodukt inte ser till att produkten innehåller beståndsdelar som avskräcker från konsumtion enligt vad som krävs i artikel 69.1 andra stycket andra meningen i förordning (EU) nr 528/2012,

21. bryter mot ett förbud att släppa ut på marknaden ett ämne eller en blandning enligt artikel 35.2a i förordning (EG) nr 1272/2008, eller

22. i fråga om krav på förpackning, släpper ut ett ämne eller en blandning på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.2a i förordning (EG) nr 1272/2008.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om

1. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 1 §,
2. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 6 § eller om ansvar enligt 6 § inte ska dömas ut till följd av 6 § andra stycket, eller
3. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 9 § första stycket 9.

6 §²

För bristfällig miljöinformation döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. i fråga om kemiska produkter eller biotekniska organismer bryter mot bestämmelserna om produktinformation i 14 kap. genom att

a) felaktigt klassificera eller inte klassificera en produkt enligt vad som krävs i föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap.,

b) inte märka en produkt eller att lämna annan produktinformation enligt vad som krävs i föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap.,

c) inte med en lämplig symbol eller beteckning för fara eller risk eller med annan tydlig varningstext märka en produkt eller på annat sätt lämna produktinformation, om märkningen eller informationen behövs till skydd för människors hälsa eller miljön, eller

d) lämna oriktig eller bristfällig produktinformation,

2. i fråga om kemiska produkter bryter mot en bestämmelse i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier genom att

a) inte märka en produkt med en farosymbol, en farobeteckning, en riskfras eller ett varningsmärke enligt vad som krävs i förordningens artikel 17.1,

b) inte lämna säkerhetsdatablad enligt vad som krävs i förordningens artikel 17.3, eller

c) lämna oriktig uppgift i märkningen eller säkerhetsdatabladet,

3. i fråga om tvätt- eller rengöringsmedel bryter mot förordning (EG) nr 648/2004 genom att inte märka förpackningar enligt vad som krävs i förordningens artikel 11,

4. i fråga om produkter och utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser bryter mot förordning (EU) 2024/573 genom att inte märka produkter eller utrustning enligt vad som krävs i förordningens artikel 12,

5. i fråga om kemiska produkter bryter mot förordning (EG) nr 1907/2006 genom att

a) inte förse mottagaren av ett ämne eller en blandning med ett säkerhetsdatablad enligt kraven i artikel 31,

b) lämna oriktig eller bristfällig uppgift i säkerhetsdatabladet, eller

c) inte enligt vad som krävs i artikel 33 tillhandahålla en mottagare eller konsument information om namn på ett ämne som ingår i en vara och finns angivet i bilaga XIV till förordningen eller angivet i den kandidatförteckning som avses i artikel 59,

6. i fråga om kemiska produkter och explosiva föremål bryter mot förordning (EG) nr 1272/2008 genom att

a) felaktigt klassificera eller inte klassificera ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.1, 4.2, 4.3 eller 4.8, *eller*

a) felaktigt klassificera eller inte klassificera ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.1, 4.2, 4.3 eller 4.8,

b) felaktigt märka eller inte märka ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.4, 4.7 eller 4.8,

c) lämna felaktiga märkningsuppgifter eller inte lämna märkningsuppgifter för ett ämne eller en blandning enligt vad som krävs i artikel 35.2a,

d) lämna felaktiga märkningsuppgifter eller inte lämna märkningsuppgifter för en påfyllningsstation enligt vad som krävs i artikel 35.2a,

e) lämna felaktigt märkningsuppgifter eller inte lämna märkningsuppgifter enligt vad som krävs i artikel 48a,

7. i fråga om behandlat utsäde eller växtskyddsmedel bryter mot förordning (EG) nr 1107/2009 genom att

a) felaktigt märka eller inte märka ett behandlat utsäde enligt vad som krävs i artikel 49.4,

b) felaktigt märka eller inte märka ett växtskyddsmedel enligt vad som krävs i artikel 65.1 och i kommissionens förordning (EU) nr 547/2011 av den 8 juni 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller märkningskrav för växtskyddsmedel, eller

Bilaga 5

c) lämna oriktig eller bristfällig produktinformation enligt vad som krävs i artikel 66.1, 66.2 eller 66.5, eller

8. i fråga om en biocidprodukt eller behandlad vara bryter mot förordning (EU) nr 528/2012 genom att

a) inte märka produkten eller varan på ett sätt som uppfyller kraven i artikel 58.3 eller artikel 69.2, eller

b) inte lämna produktinformation som uppfyller kraven i artikel 72.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om underlåtenheten eller den oriktiga eller bristfälliga informationen varit sådan att den inte kunnat försvåra bedömningen av risken för skada på människors hälsa eller i miljön. Ansvar ska inte heller dömas ut enligt denna paragraf, om ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 9 § första stycket 9.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2026.

Efter remiss har yttranden kommit in från Aneby kommun, Arbetsgivarverket, Arbetsmiljöverket, Askersunds kommun, Boverket, Folkhälsomyndigheten, Försvarets materielverk, Förvarsinspektören för hälsa och miljö, Förvarsmakten, Göteborgs kommun, Jernkontoret, Justitiekanslern, Kommerskollegium, Konsumentverket, Kävlinge kommun, Landsorganisationen i Sverige (LO), Läkemedelsverket, Länsstyrelsen i Blekinge län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Uppsala län, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Länsstyrelsen i Västernorrlands län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Örebro län, Malmö kommun, Miljömärkning Sverige AB, Mobility Sweden, Myndigheten för civilt försvar, Nacka tingsrätt (mark- och miljödomstolen), Naturskyddsföreningen, Naturvårdsverket, Regelrådet, Skogsstyrelsen, Socialstyrelsen, Sotenäs kommun, Statens energimyndighet, Statens jordbruksverk, Stockholms universitet, Storumans kommun, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac), Swedish Medtech, Södertälje kommun, Söderåsens miljöförbund (bl.a. Perstorps kommun), Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI), Transportstyrelsen, Upphandlingsmyndigheten, Vinnova och Östersunds kommun.

Därutöver har yttrande kommit in från Drivkraft Sverige.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Borlänge kommun, Bromölla kommun, Byggföretagen, Byggnadsarbetareförbundet, ChemSec (Internationella kemikaliesekretariatet), Djurens rätt, Djurskyddet Sverige, Elektronikbranschen, Facket för Skogs-, Trä- och Grafisk Bransch (GS), Filipstads kommun, Havs- och vattenmyndigheten, Hofors kommun, Hylte kommun, IKEM – Innovations- och kemiindustrierna i Sverige, Kemisk Tekniska Företagen, Knivsta kommun, Lek- och Babybranschen, Lilla Edets kommun, Livsmedelsföretagen, Livsmedelsverket, Lunds kommun, Näringslivets Regelnämnd, Olofströms kommun, Oskarshamns kommun, Oxelösunds kommun, Piteå kommun, Ragunda kommun, Region Gotland, Region Norrbotten, Region Stockholm, Region Örebro län, Skogsindustrierna, Småföretagarnas riksförbund, Stockholms kommun, Substitutionscentrum, Svensk Dagligvaruhandel, Svensk Handel, Svenska Pappersindustriarbetareförbundet, Svenskt Näringsliv, Svenskt Vatten, Svenskt Växtskydd, Sveriges akademikers centralorganisation (SACO), Sveriges Kommuner och Regioner (SKR), Sveriges Konsumenter, Sveriges lantbruksuniversitet (SLU), Sveriges Skogsindustrier, Sveriges Textil- och Modeföretag (TEKO), Säkerhets- och försvarsföretagen (SOFF), Teknikföretagen, Tjänstemännens centralorganisation (TCO), Upplands Väsby kommun, Uppvidinge kommun, Västra Götalandsregionen och Återvinningsindustrierna.

Sammanfattning av rapporten Förslag till komplettering av EU:s förpackningsförordning i svensk rätt

I rapporten presenterar Naturvårdsverket en analys av behovet av bemyndiganden till följd av EU-förordningen om förpackningar. De bedömer att ett nytt bemyndigande behövs för att Sverige ska kunna införa nationella bestämmelser i alla de delar där förordningen ger utrymme för det. Det föreslagna bemyndigandet omfattar att meddela de föreskrifter som behövs till följd av EU-förordningen om förpackningar.

Den nya paragrafen föreslås träda i kraft den 12 augusti 2026.

Förslag till lag om ändring i miljöbalken

Härigenom föreskrivs att det i miljöbalken ska införas en ny paragraf, 15 kap. 40 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

40 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela de föreskrifter som behövs till följd av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/40.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden kommit in från Avfall Sverige, Branschorganisationen Svenskt Vin, Kemisk Tekniska Företagen (KTF), Lantbrukarnas riksförbund, Livsmedelsföretagen, Livsmedelsverket, Regelrådet, Skogsindustrierna, Svensk Dagligvaruhandel, Systembolaget, Tailor-Made Responsibility (TMR AB) och Visita

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Föreningen Sveriges Oberoende Småbryggerier, IKEM – innovations- och kemiindustrierna i Sverige, Kemikalieinspektionen, Konkurrensverket, Konsumentverket, Naturvårdsverket, NPA Näringslivets Producentansvar, Returpack AB, Småföretagarnas Riksförbund, Sprit- och Vinleverantörsföreningen (SVL), Statens jordbruksverk, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC), Svensk Digital Handel, Svensk Glasåtervinning AB, Svensk Handel, Svensk Plastindustriförening (SPIF), Svensk Plaståtervinning, Svenska Metallkretsen AB, Svenska Naturskyddsföreningen, Svenska Retursystem, Svenska Wellpappföreningen, Svenskt Näringsliv, Sveriges Bryggerier, Sveriges Konsumenter, Sveriges producenter av alkoholdrycker (Spaa) och Återvinningsindustrierna.